Ez a dokumentum kizárólag tájékoztató jellegű és nem vált ki joghatást. Az EU intézményei semmiféle felelősséget nem vállalnak a tartalmáért. A jogi aktusoknak – ideértve azok bevezető hivatkozásait és preambulumbekezdéseit is – az Európai Unió Hivatalos Lapjában közzétett és az EUR-Lex portálon megtalálható változatai tekintendők hitelesnek. Az említett hivatalos szövegváltozatok közvetlenül elérhetők az ebben a dokumentumban elhelyezett linkeken keresztül

►B

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS (EU) 2015/849 IRÁNYELVE

(2015. május 20.)

a pénzügyi rendszerek pénzmosás vagy terrorizmusfinanszírozás céljára való felhasználásának megelőzéséről, a 648/2012/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet módosításáról, valamint a 2005/60/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv és a 2006/70/EK bizottsági irányelv hatályon kívül helyezéséről

(EGT-vonatkozású szöveg)

(HL L 141., 2015.6.5., 73. o.)

Módosította:

		Hivatalos Lap		
		Szám	Oldal	Dátum
►M1	Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2018/843 irányelve (2018. május 30.)	L 156	43	2018.6.19.

▼B

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS (EU) 2015/849 IRÁNYELVE

(2015. május 20.)

a pénzügyi rendszerek pénzmosás vagy terrorizmusfinanszírozás céljára való felhasználásának megelőzéséről, a 648/2012/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet módosításáról, valamint a 2005/60/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv és a 2006/70/EK bizottsági irányelv hatályon kívül helyezéséről

(EGT-vonatkozású szöveg)

I. FEJEZET

ÁLTALÁNOS RENDELKEZÉSEK

1. SZAKASZ

Tárgy, Hatály és fogalommeghatározások

1. cikk

(1) Ezen irányelv célja, hogy megelőzze az uniós pénzügyi rendszereknek a pénzmosás, valamint terrorizmusfinanszírozás céljára való felhasználását.

(2) A tagállamok biztosítják a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás tilalmát.

(3) Ennek az irányelvnek az alkalmazásában a következő szándékos elkövetői magatartás minősül pénzmosásnak:

a) vagyon átalakítása vagy átruházása annak ismeretében, hogy a vagyon büntetendő cselekményből vagy ilyen cselekményben való közreműködésből származik, a vagyon jogellenes eredetének elrejtése vagy leplezése céljából, vagy az ilyen cselekmény elkövetésében részt vevő személy részére tevékenysége jogi következményeinek elkerüléséhez nyújtott segítség céljából;

b) a vagyon valódi jellegének, származásának, helyének, rendelkezésre állásának, mozgásának, a hozzá fűződő jogoknak vagy tulajdonjogának titkolása vagy leplezése annak ismeretében, hogy a vagyon büntetendő cselekményből vagy ilyen cselekményben való közreműködésből származik;

c) vagyon megszerzése, birtoklása vagy használata annak a szerzés időpontjában való ismeretében, hogy a vagyon büntetendő cselekményből vagy ilyen cselekményben való közreműködésből származik;

d) az a), b) és c) pontban említett bármely cselekmény elkövetésében való részvétel, elkövetésére való szövetkezés, elkövetésének megkísérlése, valamint elkövetésének támogatása, pártolása, elősegítése és ajánlása.

▼B

(4) A cselekmény akkor is pénzmosásnak minősül, ha a legalizálni kívánt vagyont eredményező cselekményeket más tagállam vagy egy harmadik ország területén hajtották végre.

(5) Ezen irányelv alkalmazásában „terrorizmusfinanszírozás”: pénzeszközök bármely, közvetlen vagy közvetett módon történő rendelkezésre bocsátása vagy gyűjtése azzal a szándékkal vagy annak tudatában, hogy azt részben vagy egészben a 2002/475/IB tanácsi kerethatározat ([1]) 1–4. cikkében meghatározott bűncselekmények elkövetésére fogják felhasználni.

(6) A (3) és a (5) bekezdésben említett cselekmények tényállási elemeként megkívánt ismeretre, szándékra vagy célzatra az objektív ténybeli körülményekből lehet következtetni.

2. cikk

(1) Ez az irányelv a következő kötelezett szolgáltatókra alkalmazandó:

1. hitelintézetek;

2. pénzügyi intézmények;

3. a szakmai tevékenységük gyakorlása keretében eljáró alábbi természetes vagy jogi személyek:

▼M1

a) könyvvizsgálók, külső könyvelők és adótanácsadók, valamint bármely más személy, aki fő üzleti vagy szakmai tevékenységként közvetlenül vagy vele kapcsolatban álló más személy révén anyagi támogatást, segítséget vagy tanácsot nyújt adóügyi kérdésekben;

▼B

b) közjegyzők és a jogi hivatások más független képviselői, amennyiben azok akár az ügyfelük nevében és javára bármilyen pénzügyi vagy ingatlanügyletben eljárnak, akár ügyfelüknek az alábbiakra vonatkozó ügyletek tervezésében vagy végrehajtásában nyújtanak segítséget:

i. ingatlan vagy üzleti részesedés adásvétele;

ii. az ügyfél pénzének, értékpapírjainak vagy más vagyoni eszközeinek kezelése;

iii. bankszámlák, megtakarítási vagy értékpapírszámlák megnyitása vagy kezelése;

iv. társaságok létesítéséhez, működtetéséhez vagy vezetéséhez szükséges hozzájárulások megszervezése;

([1]) A Tanács 2002/475/IB kerethatározata (2002. június 13.) a terrorizmus elleni küzdelemről (HL L 164., 2002.6.22., 3. o.).

▼B

v. bizalmi vagyonkezelési konstrukciók, társaságok, alapítványok vagy hasonló konstrukciók létesítése, működtetése vagy vezetése;

c) az a) vagy b) pont hatálya alá nem tartozó, bizalmi vagyonkezelési tevékenységet végző, illetve társasági szolgáltatók;

▼M1

d) ingatlanügynökök, ideértve az ingatlanok bérbeadásában közvetítőként eljáró ügynököket, de csak olyan ügyletek vonatkozásában, amelyek esetén a havi bérleti díj eléri vagy meghaladja a 10 000 EUR-t;

▼B

e) árukkal kereskedő más természetes vagy jogi személyek, amennyiben legalább 10 000 EUR összegű készpénzfizetést teljesítenek vagy kapnak, attól függetlenül, hogy az ügyletre egyetlen műveletben vagy több, összetartozónak tűnő műveletben kerül-e sor;

f) szerencsejáték-szervezők;

▼M1

g) a virtuális fizetőeszközök és rendeleti pénzek közötti átváltási szolgáltatásokat nyújtó szolgáltatók;

h) a letétkezelő pénztárca-szolgáltatók;

i) műalkotások kereskedelmével vagy közvetítésével foglalkozó személyek, ideértve azokat az eseteket is, amikor ezt művészeti galériák és aukciósházak végzik, olyan ügyletek vagy ügyletsorozatok vonatkozásában, amelyek értéke eléri vagy meghaladja a 10 000 EUR-t;

j) műalkotások tárolásával vagy kereskedelmével szabadkikötőkben foglalkozó vagy közvetítőként szabadkikötőkben eljáró személyek, olyan ügyletek vagy ügyletsorozatok vonatkozásában, amelyek értéke eléri vagy meghaladja a 10 000 EUR-t.

▼B

(2) A tagállamok határozhatnak úgy, hogy a játékkaszinók kivételével és megfelelő kockázatértékelést követően bizonyos szerencsejátékok szervezőit részben vagy egészben mentesíthetik az ezen irányelvet átültető nemzeti rendelkezések alól az alapján, hogy e szolgáltatások jellege, illetve adott esetben nagyságrendje bizonyítottan alacsony kockázatot jelent.

A kockázatértékeléseik során figyelembe vett tényezők között a tagállamoknak mérlegelniük kell, hogy az érintett ügyletek milyen fokú kockázatot jelentenek, tekintetbe véve az alkalmazott fizetési módokat is.

A tagállamoknak a kockázatértékeléseikben ki kell térniük arra, hogy milyen módon vették figyelembe a Bizottság által a 6. cikk alapján kiadott jelentések vonatkozó megállapításait.

A tagállam által az első albekezdés alapján hozott döntésről, valamint az egyedi kockázatértékelésen alapuló indokolásról minden esetben értesíteni kell a Bizottságot. A Bizottság tájékoztatja az említett döntésről a többi tagállamot.

▼B

(3) A tagállamok határozhatnak úgy is, hogy pénzügyi tevékenységgel csak alkalomszerűen vagy nagyon korlátozott mértékben foglalkozó természetes vagy jogi személyek, akik vagy amelyek esetében alacsony a pénzmosásnak vagy a terrorizmus finanszírozásának a kockázata, nem tartoznak ezen irányelv hatálya alá, amennyiben valamennyi következő feltétel teljesül:

a) a pénzügyi tevékenység abszolút értelemben korlátozott;

b) a pénzügyi tevékenység ügyletenként korlátozott;

c) nem a pénzügyi tevékenység az említett természetes vagy jogi személyek főtevékenysége;

d) a pénzügyi tevékenység kiegészíti az említett természetes vagy jogi személyek főtevékenységét és közvetlenül kapcsolódik ahhoz;

e) az említett természetes vagy jogi személyek főtevékenysége nem az (1) bekezdés 3. pontjának a)–d) vagy f) pontjában említett tevékenység;

f) a pénzügyi tevékenységet csak az említett természetes vagy jogi személyek főtevékenysége ügyfeleinek nyújtják és nem általában a nyilvánosságnak ajánlják.

Az első albekezdés nem alkalmazandó a 2007/64/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv ([1]) 4. cikkének 13. pontja szerinti készpénz-átutalási tevékenységgel foglalkozó természetes vagy jogi személyekre.

(4) A (3) bekezdés a) pontjának alkalmazásában a tagállamok előírják, hogy a pénzügyi tevékenység teljes forgalma nem haladhat meg egy bizonyos küszöbértéket. E küszöbértéknek megfelelően alacsonynak kell lennie. E küszöbértéket nemzeti szinten kell meghatározni, és a pénzügyi tevékenység típusától függően változik.

(5) A (3) bekezdés b) pontjának alkalmazásában a tagállamok ügyfelenként és egyedi ügyletenként maximális küszöbértéket alkalmaznak, attól függetlenül, hogy az ügyletre egyetlen műveletben vagy több, összetartozónak tűnő műveletben kerül-e sor. A maximális küszöbértéket a pénzügyi tevékenység típusától függően, nemzeti szinten kell meghatározni. A maximális küszöbértéknek kellően alacsonynak kell lennie annak biztosítása érdekében, hogy a kérdéses ügylettípusok pénzmosás, illetve terrorizmusfinanszírozás céljára gyakorlati szempontból ne legyenek alkalmasak, illetve hatékonyak, és nem haladhatja meg az 1 000 EUR-t.

(6) A (3) bekezdés c) pontjának alkalmazásában a tagállamok előírják, hogy a pénzügyi tevékenység forgalma nem haladhatja meg az érintett természetes vagy jogi személy teljes forgalmának 5 %-át.

([1]) Az Európai Parlament és a Tanács 2007/64/EK irányelve (2007. november 13.) a belső piaci pénzforgalmi szolgáltatásokról és a 97/7/EK, a 2002/65/EK, a 2005/60/EK és a 2006/48/EK irányelv módosításáról és a 97/5/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 319., 2007.12.5., 1. o.).

▼B

(7) A pénzmosás vagy a terrorizmusfinanszírozás kockázatának e cikk alkalmazásában történő értékelése során a tagállamok különös figyelmet fordítanak valamennyi olyan pénzügyi tevékenységre, amely esetében – jellegénél fogva – különösen valószínűnek tartják, hogy pénzmosás vagy terrorizmusfinanszírozás céljából felhasználják vagy visszaélnek vele.

(8) A tagállam által a (3) bekezdés alapján hozott döntésben fel kell tüntetni az alapjául szolgáló indokokat. A tagállamok a körülmények megváltozása esetén visszavonhatják az ilyen határozatokat. A tagállamok értesítik a Bizottságot ezekről a határozatokról. A Bizottság tájékoztatja ezen határozatokról a többi tagállamot.

(9) A tagállamok kockázatalapú monitoring tevékenységeket alakítanak ki, vagy más megfelelő intézkedéseket tesznek annak biztosítása érdekében, hogy az e cikk alapján hozott határozatok által nyújtott mentességekkel ne éljenek vissza.

3. cikk

Ezen irányelv alkalmazásában:

1. „hitelintézet”: az 575/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet ([1]) 4. cikke (1) bekezdésének 1. pontjában meghatározott hitelintézet, ideértve annak az említett rendelet 4. cikke (1) bekezdésének 17. pontjában meghatározott, az Unióban található fióktelepeit, függetlenül attól, hogy a főirodája az Unión belül vagy harmadik országban található-e;

2. „pénzügyi intézmény”:

   a) a hitelintézettől eltérő vállalkozás, amely a 2013/36/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv ([2]) I. mellékletének 2–12., 14. és 15. pontjában felsorolt egy vagy több tevékenységet végez, beleértve a pénzváltó irodák (bureaux de change) tevékenységeit is;

   b) a 2009/138/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv ([3]) 13. cikkének 1. pontjában meghatározott biztosító, amennyiben az említett irányelv hatálya alá tartozó életbiztosítási tevékenységeket folytat;

([1]) Az Európai Parlament és a Tanács 575/2013/EU rendelete (2013. június 26.) a hitelintézetekre és befektetési vállalkozásokra vonatkozó prudenciális követelményekről és a 648/2012/EU rendelet módosításáról (HL L 176., 2013.6.27., 1. o.).

([2]) Az Európai Parlament és a Tanács 2013/36/EU irányelve (2013. június 26.) a hitelintézetek tevékenységéhez való hozzáférésről és a hitelintézetek és befektetési vállalkozások prudenciális felügyeletéről, a 2002/87/EK irányelv módosításáról, a 2006/48/EK és a 2006/49/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 176., 2013.6.27., 338. o.).

([3]) Az Európai Parlament és a Tanács 2009/138/EK irányelve (2009. november 25.) a biztosítási és viszontbiztosítási üzleti tevékenység megkezdéséről és gyakorlásáról (Szolvencia II) (HL L 335., 2009.12.17., 1. o.).

▼B

c) a 2004/39/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv ([1]) 4. cikke (1) bekezdésének 1. pontjában meghatározott befektetési vállalkozás;

d) a befektetési jegyeit vagy részvényeit forgalmazó kollektív befektetési vállalkozás;

e) a 2002/92/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv ([2]) 2. cikkének 5. pontjában meghatározott biztosítási közvetítő, amennyiben életbiztosítási és egyéb, befektetéshez kapcsolódó szolgáltatásokkal összefüggésben jár el, kivéve az említett cikk 7. pontjában meghatározott szerződéses biztosítási közvetítőt;

f) az a)–e) pontokban említett pénzügyi intézményeknek az Unióban található fióktelepei, függetlenül attól, hogy a főirodájuk valamely tagállamban vagy harmadik országban található-e;

3. „vagyon”: mindennemű vagyoni eszköz, beleértve az anyagi vagy eszmei, ingó vagy ingatlan, materiális vagy immateriális javakat, valamint bármilyen formájú olyan jogi dokumentum vagy okirat, ideértve az elektronikust és digitálist is, amely bizonyítja az ilyen vagyoni eszközökhöz fűződő jogcímet vagy bennük lévő érdekeltséget;

4. „büntetendő cselekmény”: a következő súlyos bűncselekmények elkövetésében való mindenfajta bűnözői részvétel:

▼M1

a) terrorista bűncselekmények, terrorista csoporthoz kapcsolódó bűncselekmények és terrorista tevékenységekhez kapcsolódó bűncselekmények, az (EU) 2017/541 irányelv ([3]) II. és III. címében meghatározottak szerint;

▼B

b) a kábítószerek és a pszichotróp anyagok tiltott forgalmazása elleni 1988. évi ENSZ-egyezmény 3. cikke (1) bekezdésének a) pontjában említett bármely bűncselekmény;

▼M1

c) a 2008/841/IB tanácsi kerethatározat ([4]) 1. cikkének (1) bekezdésében meghatározott bűnszervezetek tevékenységei;

([1]) Az Európai Parlament és a Tanács 2004/39/EK irányelve (2004. április 21.) a pénzügyi eszközök piacairól, a 85/611/EGK és a 93/6/EGK tanácsi irányelv és a 2000/12/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv módosításáról, valamint a 93/22/EGK tanácsi irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 145., 2004.4.30., 1. o.).

([2]) Az Európai Parlament és a Tanács 2002/92/EK irányelve (2002. december 9.) a biztosítási közvetítésről (HL L 9., 2003.1.15., 3. o.).

([3]) Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2017/541 irányelve (2017. március 15.) a terrorizmus elleni küzdelemről, a 2002/475/IB tanácsi kerethatározat felváltásáról, valamint a 2005/671/IB tanácsi határozat módosításáról (HL L 88., 2017.3.31., 6. o.).

([4]) A Tanács 2008/841/IB kerethatározata (2008. október 24.) a szervezett bűnözés elleni küzdelemről (HL L 300., 2008.11.11., 42. o.).

▼B

d) az Európai Közösségek pénzügyi érdekeinek védelméről szóló egyezmény ([1]) 1. cikkének (1) bekezdésében és 2. cikkének (1) bekezdésében meghatározott, az Unió pénzügyi érdekeit sértő, legalább súlyosnak minősülő csalás;

e) korrupció;

f) minden olyan bűncselekmény – többek között a közvetlen és közvetett adózáshoz kapcsolódó és a tagállamok nemzeti jogában meghatározott adóbűncselekmények –, amely esetében a maximálisan kiszabható büntetési tétel egy évnél hosszabb szabadságvesztés vagy szabadságelvonás, illetve azon tagállamok esetében, amelyeknek a jogrendszere a bűncselekményekre minimum büntetési tételt ír elő, minden olyan bűncselekmény, amely esetében a legalacsonyabb kiszabható büntetési tétel hat hónapnál hosszabb szabadságvesztés vagy szabadságelvonás;

5. „önszabályozó testület”: olyan testület, amely egy bizonyos szakma gyakorlóit képviseli és részt vesz a szabályozásukban, egyes felügyeleti és monitoring típusú funkciók ellátásában, valamint a rájuk vonatkozó szabályok betartatásában;

6. „tényleges tulajdonos”: minden olyan természetes személy, aki az ügyfél végső tulajdonosa, vagy végső irányítást gyakorol) fölötte, és/vagy azon természetes személy(ek), aki(k)nek nevében valamely ügyletet végrehajtanak, vagy valamely tevékenységet folytatnak, beleértve legalább a következőket:

a) gazdasági társaságok esetében:

i. azon természetes személy(ek), aki(k) valamely jogi entitás részvényei vagy szavazati jogai megfelelő százalékának, vagy megfelelő tulajdonosi érdekeltségnek közvetlen vagy közvetett tulajdonosaként – beleértve a bemutatóra szóló részvények birtoklását is –, illetve más módon gyakorolt irányítás révén a jogi személy végső tulajdonosa(i), vagy afölött végső irányítást gyakorol(nak), amennyiben ez a jogi személy nem a szabályozott piacon jegyzett olyan társaság, amelyre az uniós jognak megfelelő adatközlési követelmények vagy azokkal egyenértékű nemzetközi standardok vonatkoznak, amelyek garantálják a tulajdonosi információk megfelelő szintű átláthatóságát.

Közvetlen tulajdonlásra utal, ha valamely természetes személynek 25 % plusz egy részvénynek megfelelő részvényesi részesedése vagy több mint 25 %-os tulajdonosi érdekeltsége van az ügyfélben. Közvetett tulajdonlásra utal, ha természetes személy(ek) irányítása alatt álló valamely gazdasági társaságnak, vagy ugyanazon természetes személy(ek) irányítása alatt álló több gazdasági társaságnak 25 % plusz egy részvénynek megfelelő részvényesi részesedése vagy több mint 25 %-os tulajdonosi érdekeltsége van az ügyfélben. Ez nem sérti a tagállamok azon jogát, hogy úgy döntsenek, hogy az említetteknél alacsonyabb százalékarány is utalhat tulajdonlásra vagy irányításra. A más módon gyakorolt irányítás megléte többek között a 2013/34/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv ([2]) 22. cikkének (1)–(5) bekezdésében szereplő kritériumokkal összhangban állapítható meg;

([1]) HL C 316., 1995.11.27., 49. o.

([2]) Az Európai Parlament és a Tanács 2013/34/EU irányelve (2013. június 26.) a meghatározott típusú vállalkozások éves pénzügyi kimutatásairól, összevont (konszolidált) éves pénzügyi kimutatásairól és a kapcsolódó beszámolókról, a 2006/43/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv módosításáról, valamint a 78/660/EGK és a 83/349/EGK tanácsi irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 182., 2013.6.29., 19. o.).

▼B

ii. amennyiben valamennyi lehetőség kimerítése után az i. alpont alapján egyetlen személy sem határozható meg és nincs ok gyanúra, illetve ha bármilyen kétség merül fel azzal kapcsolatban, hogy a meghatározott személy(ek) a tényleges tulajdonos(ok), akkor a vezető tisztségviselő(k) tisztét betöltő természetes személy(ek) tekintendő(k) tényleges tulajdonosnak; a kötelezett szolgáltatóknak nyilvántartást kell vezetniük az i. alpont, valamint ezen alpont szerinti, a tényleges tulajdonos azonosítása érdekében meghozott intézkedésekről;

▼M1

b) bizalmi vagyonkezelés esetében az összes következő személy:

i. a vagyonrendelő(k);

ii. a vagyonkezelő(k);

iii. adott esetben a vagyonkezelést ellenőrző személy(ek);

iv. a kedvezményezettek vagy abban az esetben, ha a társulás jellegű jogi megállapodás vagy jogi entitás hasznát élvező egyének kiléte még nincs meghatározva, azon személyek csoportja, akiknek legfőbb érdeke a társulás jellegű jogi megállapodás vagy jogi személyt létrehozása, illetve működése;

v. bármely más természetes személy, aki a kezelt vagyon felett közvetlen vagy közvetett tulajdonlás révén vagy más módon végső irányítást gyakorol;

▼B

c) jogi entitások, például alapítványok, valamint a bizalmi vagyonkezeléshez hasonló, társulás jellegű jogi megállapodás esetében a b) pontban említettekhez hasonló pozíciót betöltő természetes személy(eke)t;

7. „bizalmi vagyonkezelési tevékenységet végző, illetve társasági szolgáltató”: bármely olyan természetes vagy jogi személy, aki vagy amely harmadik személyek részére bármely következő szolgáltatást üzletszerűen nyújtja:

a) társaságok vagy más jogi személyek alapítása;

b) társaság igazgatójaként vagy ügyvezetőjeként, személyegyesítő társaságban tagként vagy más jogi személyek esetében hasonló tisztségben folytatott tevékenység, vagy annak megszervezése, hogy más személy ilyen tevékenységet végezzen;

c) székhely, üzleti cím, levelezési vagy igazgatási cím, továbbá bármely más kapcsolódó szolgáltatás nyújtása társaság, személyegyesítő társaság vagy más jogi személy, illetve társulás jellegű jogi megállapodás részére;

d) kifejezett bizalmi vagyonkezelés vagy hasonló, társulás jellegű jogi megállapodás keretében vagyonkezelőként végzett tevékenység vagy annak megszervezése, hogy más személy ilyen tevékenységet végezzen;

▼B

e) eljárás részvényesi meghatalmazottként olyan más személy javára, amely nem szabályozott piacon jegyzett olyan társaság, amelyre az uniós joggal összhangban lévő adatközlési követelmények vagy azokkal egyenértékű nemzetközi standardok vonatkoznak, vagy annak megszervezése, hogy ilyen részvényesi meghatalmazottként eljárást más személy végezzen;

8. „levelezőbanki kapcsolat”:

a) banki szolgáltatások egy bank mint a levelező bank általi biztosítása egy másik bank mint válaszadó bank részére, beleértve többek között a folyó- és forrást jelentő egyéb számlák vezetését és egyéb szolgáltatásokat, mint például készpénzkezelés, nemzetközi pénzátutalás, csekkelszámolás, az ügyfél saját ügyleteinek közvetlenül, a bank nevében történő lebonyolítására szolgáló („payable through”) számlák nyújtása és a devizaszolgáltatások;

b) kapcsolat egyes hitelintézetek között, egyes pénzügyi intézmények között, illetve hitelintézetek és pénzügyi intézmények között, beleértve, amikor hasonló szolgáltatást nyújt egy levelező intézet egy válaszadó intézetnek, továbbá beleértve az értékpapírügyletek és pénzátutalások céljára kialakított kapcsolatokat is;

9. „kiemelt közszereplő”: olyan természetes személy, aki fontos közhivatalt tölt vagy töltött be, ideértve az alábbiakat:

a) államfők, kormányfők, miniszterek és miniszterhelyettesek vagy államtitkárok;

b) országgyűlési képviselők vagy hasonló jogalkotó szervek tagjai;

c) a politikai pártok irányító szerveinek tagjai;

d) a legfelsőbb bíróságok, alkotmánybíróságok és magas rangú bírói testületek tagjai, akiknek a döntései ellen – kivételes körülményektől eltekintve –nem lehet fellebbezni;

e) a számvevőszékek és a központi bankok igazgatósági tagjai;

f) nagykövetek, ügyvivők és a fegyveres erők magas rangú tisztviselői;

g) állami tulajdonú vállalatok igazgatási, irányító vagy felügyelő testületének tagjai;

h) nemzetközi szervezetek igazgatói, igazgatóhelyettesei, vezetőtestületi tagjai vagy ezzel egyenértékű funkciót betöltő személyek;

Az a)–h) pontban említett közhivatalok egyikébe sem értendők bele a középvezetői és a beosztotti pozíciót betöltő személyek;

10. „családtagok” a következők:

a) a kiemelt közszereplő házastársa vagy a kiemelt közszereplő házastársnak megfeleltethető hozzátartozója;

▼B

b) a kiemelt közszereplő gyermekei, azok házastársa, illetve a kiemelt közszereplő gyermekei házastársnak megfeleltethető hozzátartozója;

c) a kiemelt közszereplő szülei;

11. „közeli kapcsolatban álló személyek”:

a) azon természetes személyek, akikről tudott, hogy a kiemelt közszereplővel közösen valamely jogi entitás vagy társulás jellegű jogi megállapodás tényleges tulajdonosai vagy vele szoros üzleti kapcsolatban állnak;

b) azon természetes személyek, akik egyedüli tényleges tulajdonosai egy olyan jogi entitásnak vagy társulás jellegű jogi megállapodásnak, amelyről tudott, hogy valójában a kiemelt közszereplő javára hozták létre.

12. „vezető tisztségviselő”: olyan tisztségviselő vagy alkalmazott, aki megfelelő ismeretekkel rendelkezik arra vonatkozóan, hogy az intézmény milyen mértékben van kitéve pénzmosási és terrorizmusfinanszírozási kockázatoknak és megfelelő vezetői hatáskörrel rendelkezik ahhoz, hogy a kockázati kitettséget befolyásoló döntéseket hozzon, de nem feltétlenül az igazgatótanács tagja;

13. „üzleti kapcsolat”: olyan üzleti, szakmai vagy kereskedelmi kapcsolat, amely a kötelezett szolgáltató szakmai tevékenységéhez kapcsolódik, és amely a kapcsolat létesítésekor tartósnak mutatkozik;

14. „szerencsejáték szervezése”: olyan szolgáltatás, amely vagyoni értékkel bíró téttel játszott szerencsejátékot foglal magában, ideértve azokat is, amelyek esetében a készség is szerepet játszik, így a lottó- és kaszinójátékokat, a kártyajátékokat és a fogadást, mely szolgáltatások nyújtása valamely fizikai létesítményben, vagy bármely más távoli hozzáférést biztosító eszköz útján, például elektronikus módon, vagy más kommunikációs módszerrel és a szolgáltatás igénybe vevőjének egyedi kérésére történik;

15. „csoport”: anyavállalatból, annak leányvállalataiból, továbbá olyan vállalkozásokból álló vállalkozáscsoport, amelyben az anyavállalat vagy leányvállalatai részesedéssel rendelkeznek, valamint a 2013/34/EU irányelv 22. cikke szerint egymással kapcsolatban álló vállalkozások;

▼M1

16. „elektronikus pénz”: a 2009/110/EK irányelv 2. cikkének 2. pontjában meghatározott elektronikus pénz, kivéve az ugyanazon irányelv 1. cikkének (4) és (5) bekezdésében említett monetáris értéket;

▼B

17. „fiktív bank”: hitelintézet vagy pénzügyi intézmény, illetve hitelintézet vagy pénzügyi intézmény által folytatott tevékenységekkel megegyező tevékenységeket folytató intézmény vagy intézet, amelyet olyan államban jegyeztek be, amelyben nem rendelkezik érdemi ügyvitelt és vezetést magában foglaló fizikai jelenléttel, továbbá nincs kapcsolatban valamely szabályozott pénzügyi csoporttal;

▼M1

18. „virtuális fizetőeszköz”: digitális értékmegjelenítés, amelyet nem központi bank vagy közigazgatási szerv bocsát ki vagy garantál, nem feltétlenül kapcsolódik rendeleti pénzekhez, és nem rendelkezik rendeleti pénz vagy pénz jogi státuszával, de természetes vagy jogi személyek elfogadják csereértékként, valamint elektronikusan átutalható, tárolható és lehet vele elektronikusan kereskedni;

19. „letétkezelő pénztárca-szolgáltató”: olyan szervezet, amely ügyfelei nevében virtuális fizetőeszközök tartására, tárolására és átutalására szolgáló kriptográfiai magánkulcsok megőrzésével kapcsolatos szolgáltatást nyújt.

▼B

4. cikk

(1) A tagállamok a kockázatalapú megközelítéssel összhangban biztosítják, hogy ezen irányelv hatálya részben vagy egészben kiterjedjen a 2. cikk (1) bekezdésében említett kötelezett szolgáltatóktól eltérő, olyan tevékenységeket folytató szakmákra és vállalkozáskategóriákra, amelyeknél különösen valószínű, hogy azokat pénzmosási célra vagy terrorizmus finanszírozására használják fel.

(2) Amennyiben egy tagállam ezen irányelv hatályát a 2. cikk (1) bekezdésében említettektől eltérő szakmákra vagy vállalkozáskategóriákra is kiterjeszti, erről a döntéséről tájékoztatja a Bizottságot.

5. cikk

A pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás megelőzése érdekében a tagállamok az ezen irányelv hatálya alá tartozó területen szigorúbb rendelkezéseket is elfogadhatnak, vagy hatályban tarthatnak, az uniós jog keretein belül.

2. SZAKASZ

Kockázatértékelés

6. cikk

(1) A Bizottság értékelést készít a határokon átnyúló tevékenységekhez kapcsolódó és a belső piacot érintő pénzmosási és terrorizmusfinanszírozási kockázatokról.

A Bizottság e célból 2017. június 26-ig jelentést készít, amelyben feltárja, elemzi és értékeli a szóban forgó uniós szintű kockázatokat. Ezt követően a Bizottság kétévente, illetve szükség esetén gyakrabban naprakésszé teszi jelentését.

(2) Az első albekezdésben említett jelentés legalább a következő szempontokra terjed ki:

▼B

a) a belső piac legnagyobb kockázatnak kitett területei;

▼M1

b) az egyes érintett ágazatokkal összefüggő kockázatok, beleértve – amennyiben rendelkezésre áll – a pénzmosás pénzbeli mennyiségének az Eurostat által megadott becslését ezen ágazatok mindegyike tekintetében;

c) az illegális bevételek tisztára mosására használt legelterjedtebb bűnözői eszközök, beleértve – amennyiben vannak ilyenek – azokat is, amelyeket különösen a tagállamok és a harmadik országok közötti ügyletekben használnak, függetlenül attól, hogy az adott harmadik országot a 9. cikk (2) bekezdése alapján kiemelt kockázatúként azonosították-e.

(3) A Bizottság a tagállamok és a kötelezett szolgáltatók rendelkezésére bocsátja az (1) bekezdésben említett jelentést, annak érdekében, hogy támogatást nyújtson számukra a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás kockázatainak feltárásához, értelmezéséhez, kezeléséhez és enyhítéséhez, valamint hogy lehetővé tegye a többi érdekelt fél, köztük a nemzeti jogalkotók, az Európai Parlament, az európai felügyeleti hatóságok (EBH-k) és a pénzügyi információs egységek képviselői számára a kockázatok jobb megértését. A jelentéseket legkésőbb hat hónappal a tagállamok rendelkezésére bocsátását követően közzé kell tenni, kivéve a jelentés azon elemeit, amelyek minősített adatokat tartalmaznak.

▼B

(4) A Bizottság ajánlást fogalmaz meg a tagállamoknak a feltárt kockázatok kezelésére megfelelőnek ítélt intézkedésekről. Amennyiben a tagállamok úgy döntenek, hogy valamelyik ajánlást nem alkalmazzák a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelmet célzó nemzeti rendszereik keretében, erről értesítik a Bizottságot, és döntésüket indokolják.

(5) Az európai felügyeleti hatóságok a vegyes bizottságon keresztül 2016. december 26-ig véleményt bocsátanak ki az uniós pénzügyi ágazatot érintő pénzmosási és terrorizmusfinanszírozási kockázatokról (a továbbiakban: az együttes vélemény). Ezt követően az európai felügyeleti hatóságok a vegyes bizottságon keresztül kétévente bocsátanak ki jelentést.

(6) A Bizottság az (1) bekezdésben említett értékelés elvégzésekor a munkát uniós szinten szervezi meg és figyelembe veszi az (5) bekezdésben említett együttes véleményeket, valamint bevonja a munkába a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás területének tagállami szakértőit, a felügyeleti hatóságok képviselőit és adott esetben más uniós szintű szerveket. A Bizottság a tagállamok és a kötelezett szolgáltatók rendelkezésére bocsátja az együttes véleményeket annak érdekében, hogy támogatást nyújtson számukra a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás kockázatainak feltárásához, kezeléséhez és enyhítéséhez.

(7) A Bizottság kétévente, illetve szükség esetén gyakrabban jelentést nyújt be az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak a rendszeres kockázatértékelések megállapításairól és az e megállapítások alapján tett intézkedésekről.

▼B

7. cikk

(1) Valamennyi tagállam megfelelő lépéseket tesz az őt érintő pénzmosási és terrorizmusfinanszírozási kockázatok, valamint az ezekkel kapcsolatos adatvédelmi problémák feltárása, értékelése, értelmezése és enyhítése érdekében A tagállamok az említett kockázatértékelést naprakészen tartják.

(2) Minden tagállam kijelöli azt a hatóságot, illetve kialakítja azt a mechanizmust, amely koordinálja az (1) bekezdésben említett kockázatokra adott nemzeti válaszlépéseket. A hatóság kilétéről értesíteni kell a Bizottságot, a felügyeleti hatóságokat, valamint a többi tagállamot, illetve el kell juttatni részükre a mechanizmus leírását.

(3) Az e cikk (1) bekezdésében említett kockázatértékelések végrehajtásakor a tagállamok felhasználják a 6. cikk (1) bekezdésében említett jelentés megállapításait.

(4) Az (1) bekezdésben említett kockázatértékelés vonatkozásában valamennyi tagállam:

a) felhasználja az értékelés(eke)t a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelemre vonatkozó szabályainak javítására, különösen azon területek meghatározása révén, ahol a kötelezett szolgáltatóknak fokozott intézkedéseket kell alkalmazniuk, és adott esetben megállapítja, hogy milyen intézkedésekre van szükség;

b) adott esetben meghatározza a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás szempontjából alacsonyabb vagy magasabb kockázatot jelentő ágazatokat vagy területeket;

c) felhasználja az említett értékelés(eke)t arra, hogy hozzájáruljon a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelemre szolgáló erőforrások elosztásához és rangsorolásához;

d) felhasználja az értékelés(eke)t annak biztosítására, hogy minden egyes ágazatban vagy területen a pénzmosási és a terrorizmusfinanszírozási kockázatoknak megfelelő szabályozás jöjjön létre;

e) a megfelelő információkat azonnal a kötelezett szolgáltatók rendelkezésére bocsátja, hogy megkönnyítse a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás kockázataira vonatkozó saját értékeléseik elkészítését;

▼M1

f) jelentést tesz a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelemre szolgáló rendszere intézményi struktúrájáról és általános eljárásairól, beleértve többek között a pénzügyi információs egységet, az adóhatóságokat és az ügyészségeket is, továbbá a rendelkezésre bocsátott humán és pénzügyi erőforrásokat, amennyiben erről rendelkezésre áll információ;

g) jelentést tesz nemzeti szintű erőfeszítéseiről és a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelem érdekében rendelkezésre bocsátott erőforrásokról (munkaerőről és költségvetésről).

▼M1

(5) A tagállamok kockázatértékeléseik eredményeit, ideértve azok naprakész változatát a Bizottság, a felügyeleti hatóságok és a többi tagállam rendelkezésére bocsátják. Más tagállamok adott esetben további releváns információkat szolgáltathatnak a kockázatértékelést végző tagállamnak. Az értékelés összefoglalását nyilvánosságra kell hozni. Az összefoglaló nem tartalmazhat minősített adatokat.

▼B

8. cikk

(1) A tagállamok biztosítják, hogy a kötelezett szolgáltatók megtegyék a megfelelő intézkedéseket a pénzmosás és terrorizmusfinanszírozás kockázatainak megállapítása és értékelése céljából, figyelembe véve többek között olyan kockázati tényezőket, amelyek az ügyfelekkel, országokkal vagy földrajzi területekkel, termékekkel, szolgáltatásokkal, ügyletekkel és szállítási csatornákkal kapcsolatosak. Ezeknek az intézkedéseknek arányosaknak kell lenniük a kötelezett szolgáltató jellegével és méretével.

(2) Az (1) bekezdésben említett kockázatértékeléseket dokumentálni kell, naprakészen kell tartani és az érintett illetékes hatóságok, valamint az érintett önszabályozó testületek rendelkezésére kell bocsátani. Az illetékes hatóságok dönthetnek úgy, hogy eltekintenek az egyéni dokumentált kockázatértékelések előírásától, amennyiben az ágazatban rejlő konkrét kockázatok egyértelműek és ismertek.

(3) A tagállamok biztosítják, hogy a kötelezett szolgáltatók rendelkezzenek az uniós és tagállami szinten, valamint a kötelezett szolgáltatók szintjén megállapított, a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás kockázatainak enyhítésére és hatékony kezelésére irányuló politikákkal, kontrollmechanizmusokkal és eljárásokkal. Az említett politikáknak, kontrollmechanizmusoknak és eljárásoknak arányosaknak kell lenniük a kötelezett szolgáltatók jellegével és méretével.

(4) A (3) bekezdésben említett politikák, kontrollmechanizmusok és eljárások közé tartoznak a következők:

a) belső eljárásrend, kontrollmechanizmusok és eljárások kialakítása, ideértve a kockázatkezelési gyakorlatok modelljét, az ügyfél-átvilágítást, bejelentést, nyilvántartást, belső kontrollt, a jogszabályoknak való megfelelést, többek között, amennyiben a vállalkozás mérete és jellege indokolja, a jogszabályoknak való megfelelésért felelős vezető kinevezését és a munkavállalók átvilágítását;

b) amennyiben a vállalkozás mérete és jellege indokolja, független ellenőrzési funkció, amelynek célja az a) pontban említett belső eljárásrend, kontrollmechanizmusok és eljárások tesztelése.

(5) A tagállamok előírják, hogy a kötelezett szolgáltatók kérjenek jóváhagyást a vezető tisztségviselőktől a bevezetett politikákra, kontrollmechanizmusokra és eljárásokra vonatkozóan, továbbá, hogy adott esetben nyomon kövessék és megerősítsék a megtett intézkedéseket.

▼B

3. SZAKASZ

Harmadik országokkal szembeni stratégia

9. cikk

(1) A belső piac megfelelő működésének védelme érdekében meg kell határozni azokat a harmadik országokat, amelyeknek a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelmet célzó nemzeti rendszereit olyan stratégiai hiányosságok jellemzik, amelyek jelentős veszélyt jelentenek az Unió pénzügyi rendszerére nézve (a továbbiakban: a kiemelt kockázatot jelentő harmadik országok).

▼M1

(2) A Bizottság felhatalmazást kap a kiemelt kockázatot jelentő harmadik országok meghatározásáról szóló, felhatalmazáson alapuló jogi aktusoknak a 64. cikkel összhangban történő elfogadására, figyelembe véve a stratégiai hiányosságokat, különösen az alábbiakat illetően:

a) a harmadik országnak a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelmet célzó jogi és intézményi kerete, különösen:

   i. a pénzmosási és terrorizmusfinanszírozás bűncselekménnyé nyilvánítása;

   ii. ügyfél-átvilágítási intézkedések;

   iii. nyilvántartási követelmények;

   iv. gyanús ügyletek bejelentése;

   v. a jogi személyek és tárulás jellegű jogi megállapodások tényleges tulajdonosára vonatkozó pontos és kellő időben nyújtott információk rendelkezésre állása az illetékes hatóságok számára;

b) a harmadik ország illetékes hatóságainak hatáskörei és eljárásai a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelem területén, beleértve a kellően hatékony, arányos és kellő visszatartó erővel rendelkező szankciókat, valamint a harmadik ország által a tagállamok illetékes hatóságaival folytatott együttműködést és információcserét;

c) a harmadik ország pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelemre szolgáló rendszere hatékony eszköz-e a pénzmosási, illetve terrorizmusfinanszírozási kockázatok kezelésére.

▼B

(3) A (2) bekezdésben említett felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat az említett bekezdésben említett stratégiai hiányosságok feltárását követő egy hónapon belül kell elfogadni.

▼M1

(4) A Bizottság a (2) bekezdésben említett felhatalmazáson alapuló jogi aktusok szövegezésekor figyelembe veszi a pénzmosás megelőzése és a terrorizmus finanszírozása elleni küzdelem területén illetékes nemzetközi szervezetek és standardalkotó intézmények vonatkozó értékeléseit, felméréseit, illetve jelentéseit.

▼B

II. FEJEZET

ÜGYFÉL-ÁTVILÁGÍTÁS

1. SZAKASZ

Általános rendelkezések

10. cikk

▼M1

(1) A tagállamok megtiltják hitelintézeteik és pénzügyi intézményeik számára, hogy nem névre szóló számlát vezessenek és nem névre szóló takarékbetétkönyvet nyissanak, illetve nem névre szóló széfeket üzemeltessenek. A tagállamok minden esetben előírják, hogy a meglévő, nem névre szóló számlák, takarékbetétkönyvek és széfek tulajdonosait és kedvezményezettjeit – legkésőbb 2019. január 10-ig, és minden esetben még a számlák, takarékbetétkönyvek vagy széfek bármilyen módon történő felhasználását megelőzően – ügyfél-átvilágítási intézkedéseknek vessék alá.

▼B

(2) A tagállamok intézkedéseket tesznek a bemutatóra szóló részvényekkel és a bemutatóra szóló opciós utalványokkal való visszaélés megakadályozására.

11. cikk

A tagállamok biztosítják, hogy a kötelezett szolgáltatók a következő körülmények fennállása esetén ügyfél-átvilágítási intézkedéseket alkalmazzanak:

a) üzleti kapcsolat létesítésekor;

b) olyan alkalmi ügylet teljesítésekor, amely

i. legalább 15 000 EUR összegű, attól függetlenül, hogy az ügyletre egyetlen műveletben vagy több, összetartozónak tűnő műveletben kerül-e sor; vagy

ii. az (EU) 2015/847 európai parlamenti és tanácsi rendelet [1] 3. cikkének (9) pontja értelmében 1 000 EUR-t meghaladó összegű pénzátutalásnak minősül;

c) árukkal kereskedő természetes vagy jogi személyek esetében legalább 10 000 EUR összegű alkalmi ügylet készpénzben történő teljesítésekor attól függetlenül, hogy az ügyletre egyetlen műveletben vagy több, összetartozónak tűnő műveletben kerül-e sor;

d) szerencsejáték-szervezők esetében, amennyiben a nyereményfelvételnél, a tét megtételénél vagy mindkettőnél legalább 2 000 EUR összegű ügyletet hajtanak végre, attól függetlenül, hogy az ügyletre egyetlen műveletben vagy több, összetartozónak tűnő műveletben kerül-e sor;

[1] Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2015/847 rendelete (2015. május 20.) a pénzátutalásokat kísérő adatokról és a 1781/2006/EK rendelet hatályon kívül helyezéséről (Lásd a Hivatalos Lap 1. oldalát).

▼B

e) pénzmosás vagy terrorizmusfinanszírozás gyanúja esetében, tekintet nélkül bármilyen eltérésre, kivételre vagy küszöbértékre;

f) ha kétség merül fel a korábban szerzett ügyfél-azonosító adatok valódiságával vagy megfelelőségével kapcsolatban.

12. cikk

(1) A tagállamok a 13. cikk (1) bekezdése első albekezdésének a), b) és c) pontjától, valamint a 14. cikktől eltérve, a kockázat alacsony voltát kimutató megfelelő kockázatértékelés alapján lehetővé tehetik a kötelezett szolgáltatók számára, hogy az elektronikus pénz tekintetében eltekintsenek bizonyos ügyfél-átvilágítási intézkedések alkalmazásától, amennyiben valamennyi alábbi, kockázatot mérséklő feltétel teljesül:

▼M1

a) a készpénz-helyettesítő fizetési eszköz nem tölthető fel újra, vagy maximum 150 EUR összegű, kizárólag az adott tagállamban használható havi fizetési tranzakciós limit vonatkozik rá;

b) az elektronikusan tárolt maximális összeg nem haladja meg a 150 EUR-t;

▼B

c) a készpénz-helyettesítő fizetési eszközt kizárólag áruk vagy szolgáltatások vásárlására használják;

d) a készpénz-helyettesítő fizetési eszköz nem finanszírozható anonimitást biztosító elektronikus pénzzel;

e) a kibocsátó megfelelően ellenőrzi az ügyletet, illetve az üzleti kapcsolatot, hogy fel tudja tárni a szokatlan vagy gyanús ügyleteket.

▼M1

_____

(2) A tagállamok biztosítják, hogy az e cikk (1) bekezdésében előírt eltérés ne legyen alkalmazható az elektronikus pénz pénzbeli értékének készpénzben való kivétele, illetve készpénzre való beváltása esetén, ha a beváltott összeg értéke meghaladja az 50 EUR-t, továbbá az (EU) 2015/2366 európai parlamenti és tanácsi irányelv ([1]) 4. cikkének (6) pontjában meghatározott távoli fizetési műveletek esetében, amennyiben a kifizetett összeg műveletenként meghaladja az 50 EUR-t.

(3) A tagállamok biztosítják, hogy az elfogadó szolgáltatást nyújtó hitelintézetek és pénzügyi intézmények a harmadik országokban kibocsátott nem névre szóló feltöltőkártyákkal végrehajtott fizetéseket kizárólag akkor fogadják el, ha az ilyen kártyák eleget tesznek az (1) és (2) bekezdésben foglaltakkal egyenértékű követelményeknek.

A tagállamok dönthetnek úgy, hogy területükön nem fogadják el a nem névre szóló feltöltőkártyákat használva végrehajtott fizetést.

([1]) Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2015/2366 irányelve (2015. november 25.) a belső piaci pénzforgalmi szolgáltatásokról és a 2002/65/EK, a 2009/110/EK és a 2013/36/EU irányelv és az 1093/2010/EU rendelet módosításáról, valamint a 2007/64/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 337., 2015.12.23., 35. o.).

▼B

13. cikk

(1) Az ügyfél-átvilágítási intézkedések a következőket foglalják magukban:

▼M1

a) az ügyfél azonosítása és kilétének ellenőrzése megbízható és független forrásból – ideértve, amennyiben rendelkezésre állnak, a 910/2014/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletben ([1]) meghatározott elektronikus azonosító eszközöket, releváns bizalmi szolgáltatásokat vagy az érintett nemzeti hatóságok által szabályozott, elismert, jóváhagyott vagy elfogadott egyéb biztonságos, távoli vagy elektronikus azonosítási eljárásokat is – származó dokumentumok, adatok vagy információk alapján;

▼B

b) a tényleges tulajdonos azonosítása és ésszerű intézkedések meghozatala a kilétének ellenőrzésére annak érdekében, hogy a kötelezett szolgáltató biztos legyen abban, hogy ki a tényleges tulajdonos, ideértve a jogi személyek, bizalmi vagyonkezelési konstrukciók, gazdasági társaságok, alapítványok és hasonló társulás jellegű jogi megállapodás vonatkozásában ésszerű intézkedések meghozatalát az ügyfél tulajdonosi és irányítási rendszerének megértése céljából. ►M1 Amennyiben a tényleges tulajdonos a 3. cikk 6. pontja a) pontjának ii. alpontjában említett felső vezető, a kötelezett szolgáltatók megteszik a szükséges észszerű intézkedéseket annak érdekében, hogy ellenőrizzék a vezető tisztségviselő tisztét betöltő természetes személy kilétét, és nyilvántartást vezetnek a megtett fellépésekről és az ellenőrzési eljárás során felmerült nehézségekről; ◄

c) értékelés és – adott esetben – információszerzés az üzleti kapcsolat céljáról és tervezett jellegéről;

d) az üzleti kapcsolat folyamatos monitoringja, ideértve a kapcsolat fennállása folyamán teljesített ügyletek elemzését annak ellenőrzése érdekében, hogy a végrehajtott ügyletek összhangban vannak-e az kötelezett szolgáltatóknak az ügyfélről, az üzleti és kockázati profilról szerzett ismereteivel, ideértve, ahol szükséges, a pénzeszközök származását is, valamint annak biztosítása, hogy a dokumentumok, adatok és információk naprakészek legyenek.

A kötelezett szolgáltatók az első albekezdés a) és b) pontjában említett intézkedések végrehajtásakor kötelesek ellenőrizni azt is, hogy az ügyfél nevében eljárni szándékozó személy rendelkezik-e ilyen meghatalmazással, és kötelesek azonosítani és ellenőrizni e személy kilétét.

(2) A tagállamok biztosítják, hogy a kötelezett szolgáltatók az (1) bekezdésben megállapított ügyfél-átvilágítási követelmények mindegyikét alkalmazzák. A kötelezett szolgáltatók azonban kockázatérzékenységi alapon meghatározhatják ezeknek az intézkedéseknek a terjedelmét.

([1]) Az Európai Parlament és a Tanács 910/2014/EU rendelete (2014. július 23.) a belső piacon történő elektronikus tranzakciókhoz kapcsolódó elektronikus azonosításról és bizalmi szolgáltatásokról, valamint az 1999/93/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 257., 2014.8.28., 73. o.).

▼B

(3) A tagállamok előírják a kötelezett szolgáltatóknak, hogy a pénzmosási és terrorizmusfinanszírozási kockázatok értékelésekor legalább az I. mellékletben szereplő változókat vegyék figyelembe.

(4) A tagállamok biztosítják, hogy a kötelezett szolgáltatók bizonyítani tudják az illetékes hatóságok vagy az önszabályozó testületek számára, hogy az intézkedések az általuk feltárt pénzmosási és terrorizmusfinanszírozási kockázatok figyelembevételével megfelelők.

(5) Az életbiztosítási, illetve egyéb befektetéshez kapcsolódó biztosítási üzletág tekintetében a tagállamok biztosítják, hogy a hitelintézetek és a pénzügyi intézmények az ügyfélre és a tényleges tulajdonosra vonatkozóan előírt ügyfél-átvilágítási intézkedések mellett a kedvezményezett azonosítását vagy megnevezését követően azonnal végrehajtsák az életbiztosítások és egyéb befektetés biztosítások kedvezményezettjei tekintetében is a következő ügyfél-átvilágítási intézkedéseket:

a) olyan kedvezményezettek esetében, amelyek konkrétan megnevezett természetes vagy jogi személyek, illetve társulás jellegű jogi megállapodások, a személy nevének megállapítása;

b) jellemzők vagy csoport alapján, illetve egyéb módon megjelölt kedvezményezettek esetében elegendő információ megszerzése a szóban forgó kedvezményezettekről annak érdekében, hogy a hitelintézet, illetve pénzügyi intézmény meggyőződjön arról, hogy a kifizetés időpontjában meg tudja állapítani a kedvezményezett kilétét.

Az első albekezdés a) és b) pontja tekintetében a kedvezményezettek kilétét a kifizetéssel egyidejűleg kell ellenőrizni. Amennyiben az életbiztosítást vagy az egyéb befektetéshez kapcsolódó biztosítást részben vagy egészben harmadik félre engedményezik, az a hitelintézet vagy pénzügyi intézmény, amelynek tudomása van az engedményezésről, a természetes vagy jogi személyre, illetve társulás jellegű jogi megállapodásra történő engedményezés időpontjában azonosítja a tényleges tulajdonost, aki saját hasznára megkapja az engedményezett biztosítás értékét.

(6) Bizalmi vagyonkezelésnek vagy hasonló, társulás jellegű jogi megállapodásnak a konkrét jellemzők vagy csoport alapján kijelölt kedvezményezettjei esetében a kötelezett szolgáltatónak elegendő információt kell szereznie a kedvezményezettről, hogy meggyőződjön arról, hogy a kifizetés időpontjában, illetve amikor a kedvezményezett az őt megillető jogokat érvényesíti, képes lesz megállapítani a kedvezményezett kilétét.

14. cikk

(1) A tagállamok előírják, hogy az ügyfél és a tényleges tulajdonos kilétét igazoló ellenőrzésnek az üzleti kapcsolat létesítése vagy az ügylet végrehajtása előtt kell megtörténnie. ►**M1** Amennyiben új üzleti kapcsolatot alakítanak ki egy a 30. vagy a 31. cikk értelmében a tényleges tulajdonosokra vonatkozó információk tekintetében nyilvántartási kötelezettség alá eső gazdasági társasággal vagy más jogi entitással, illetve bizalmi vagyonkezelői konstrukcióval vagy a bizalmi vagyonkezelőihez hasonló struktúrájú vagy funkciójú, társulás jellegű jogi megállapodással (a továbbiakban: hasonló, társulás jellegű jogi megállapodások), a kötelezett szolgáltatók beszerzik a nyilvántartásba vételt tanúsító okiratot vagy szereznek egy kivonatot a nyilvántartásból. ◄

▼B

(2) Az (1) bekezdéstől eltérve, a tagállamok engedélyezhetik, hogy az ügyfél és a tényleges tulajdonos kilétének ellenőrzése az üzleti kapcsolat létesítése során történjen meg, amennyiben ez a szokásos üzletmenet megszakításának elkerülése érdekében szükséges, és ha a pénzmosásnak vagy a terrorizmus finanszírozásának csekély kockázata áll fenn. Ebben az esetben az eljárásokat az első kapcsolatfelvételt követően a lehető leghamarabb végre kell hajtani.

(3) Az (1) bekezdéstől eltérve, a tagállamok engedélyezhetik a hitelintézetnél vagy pénzügyi intézménynél való számlanyitást, beleértve az átruházható értékpapírokkal való ügyleteket lehetővé tévő számla nyitását, feltéve, hogy megfelelő biztosítékok szavatolják, hogy sem az ügyfél, sem a nevében eljáró személy nem végezhet ügyletet a 13. cikk (1) bekezdése első albekezdésének a) és b) pontjában meghatározott ügyfél-átvilágítási előírások maradéktalan teljesítéséig.

(4) A tagállamok előírják, hogy olyan esetekben, amikor a kötelezett szolgáltató nem tud megfelelni valamely ügyfél esetében a 13. cikk (1) bekezdése első albekezdésének a), b) vagy c) pontjában meghatározott ügyfél-átvilágítási előírásoknak, akkor nem hajthat végre az ügyfél megbízása alapján bankszámlán keresztül műveleteket, nem létesíthet vele üzleti kapcsolatot, nem hajthatja végre az ügyletet, és meg kell, hogy szüntesse az üzleti kapcsolatot, továbbá mérlegelnie kell, hogy az ügyféllel kapcsolatban a 33. cikknek megfelelően gyanús ügyletről bejelentést készít a pénzügyi információs egység részére.

A tagállamok nem alkalmazzák az első albekezdést közjegyzőkre, egyéb független jogi hivatások képviselőire, könyvvizsgálókra, külső könyvelőkre és adótanácsadókra szigorúan csak abban az esetben, ha az említett személyek ügyfeleik jogi helyzetének megállapítását végzik, illetve amikor igazságszolgáltatási eljárásokban, illetve azokkal kapcsolatosan ügyfeleik védelmét vagy képviseletét látják el, beleértve az ilyen eljárás kezdeményezésére vagy az attól való elállásra vonatkozó tanácsadást is.

▼M1

(5) A tagállamok előírják, hogy a kötelezett szolgáltatók ne csak valamennyi új ügyfél esetében alkalmazzanak ügyfél-átvilágítási intézkedéseket, hanem kockázatérzékenységi alapon megfelelő időszakokban a meglévő ügyfelek esetében is, vagy az ügyfél releváns körülményeinek megváltozásakor, vagy amikor az adott naptári év során a kötelezett szolgáltató jogilag köteles kapcsolatba lépni az ügyféllel a tényleges tulajdonos(ok)ra vonatkozó bármilyen releváns információ ellenőrzése céljából, vagy ha a 2011/16/EU tanácsi irányelv ([1]) a kötelezett szolgáltató számára ezt előírja.

▼B

2. SZAKASZ

Egyszerűsített ügyfél-átvilágítás

15. cikk

(1) Amennyiben valamely tagállam vagy kötelezett szolgáltató alacsony kockázatú területeket jelöl meg, a tagállam engedélyezheti a kötelezett szolgáltatók számára, hogy egyszerűsített ügyfél-átvilágítási intézkedéseket alkalmazzanak.

([1]) A Tanács 2011/16/EU irányelve (2011. február 15.) az adózás területén történő közigazgatási együttműködésről és a 77/799/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 64., 2011.3.11., 1. o.).

▼B

(2) Az egyszerűsített ügyfél-átvilágítási intézkedések alkalmazását megelőzően a kötelezett szolgáltatók meggyőződnek arról, hogy az üzleti kapcsolat vagy az ügylet kockázatának szintje alacsony.

(3) A tagállamok biztosítják, hogy a kötelezett szolgáltatók végrehajtsák az ügyletek és az üzleti kapcsolatok kellő monitoringját, hogy fel tudják tárni a szokatlan vagy gyanús ügyleteket.

16. cikk

A tagállamok és a kötelezett szolgáltatók az ügyféltípushoz, vagy földrajzi területhez, valamint meghatározott termékekhez, szolgáltatásokhoz, ügyletekhez vagy szállítási csatornákhoz kapcsolódó pénzmosási és terrorizmusfinanszírozási kockázatok értékelésekor figyelembe veszik legalább a potenciálisan alacsony kockázattal járó helyzetekre vonatkozóan a II. mellékletben meghatározott tényezőket.

17. cikk

A felügyeleti hatóságok 2017. június 26-ig az illetékes hatóságoknak, valamint a hitelintézeteknek és pénzügyi intézményeknek címzett iránymutatásokat bocsátanak ki az 1093/2010/EU rendelet, az 1094/2010/EU rendelet és az 1095/2010/EU rendelet 16. cikkének megfelelően a figyelembe veendő kockázati tényezőkről és az azokban a helyzetekben megteendő intézkedésekről, amikor az egyszerűsített ügyfél-átvilágítási intézkedések indokoltak. Külön figyelmet kell fordítani a vállalkozás méretére és jellegére, és ha szükséges és arányos, különös intézkedéseket kell megállapítani.

3. SZAKASZ

Fokozott ügyfél-átvilágítás

18. cikk

(1) ►**M1** A tagállamok előírják a kötelezett szolgáltatók számára, hogy a 18a.–24. cikkben említett esetekben, továbbá a tagállamok vagy a kötelezett szolgáltatók által magasabb kockázatot jelentőként azonosított egyéb esetekben fokozott ügyfél-átvilágítási intézkedéseket alkalmazzanak a szóban forgó kockázatok megfelelő kezelése és enyhítése céljából. ◄

A fokozott ügyfél-átvilágítási intézkedések nem szükségképpen alkalmazandók automatikusan az Unióban letelepedett kötelezett szolgáltatók olyan fióktelepei és többségi tulajdonú leányvállalatai esetében, amelyek ugyan kiemelt kockázatot jelentő országban találhatók, de amelyek maradéktalanul betartják a 45. cikk szerinti csoportszintű politikákat és eljárásokat. A tagállamok biztosítják, hogy a kötelezett szolgáltatók ilyen esetekben kockázatalapú megközelítést alkalmazzanak.

▼M1

(2) A tagállamok előírják a kötelezett szolgáltatók számára, hogy észszerű mértékben vizsgálják meg valamennyi olyan ügylet hátterét és célját, amelyek kimerítik legalább a következő feltételek valamelyikét:

▼M1

i. összetett ügyletek;

ii. szokatlanul nagy volumenű ügyletek;

iii. szokatlan ügylettípusban lebonyolított ügyletek;

iv. nincs látható gazdasági vagy nyilvánvalóan jogszerű céljuk.

A kötelezett szolgáltatóknak mindenekelőtt meg kell erősíteniük az üzleti kapcsolat monitoringjának mértékét és jellegét annak meghatározásához, hogy a szóban forgó ügyletek vagy tevékenységek gyanúsnak tűnnek-e.

▼B

(3) A tagállamok és a kötelezett szolgáltatók a pénzmosási és terrorizmusfinanszírozási kockázatok értékelésekor figyelembe veszik legalább a potenciálisan nagy kockázattal járó helyzetekre vonatkozóan a III. mellékletben meghatározott tényezőket.

(4) A felügyeleti hatóságok 2017. június 26-ig az illetékes hatóságoknak, valamint a hitelintézeteknek és pénzügyi intézményeknek címzett iránymutatásokat bocsátanak ki az 1093/2010/EU rendelet, az 1094/2010/EU rendelet és az 1095/2010/EU rendelet 16. cikkének megfelelően a figyelembe veendő kockázati tényezőkről és az azokban a helyzetekben megteendő intézkedésekről, amikor fokozott ügyfél-átvilágítási intézkedések indokoltak. Külön figyelmet kell fordítani a vállalkozás méretére és jellegére, és ha szükséges és arányos, egyedi intézkedéseket kell megállapítani.

▼M1

18a. cikk

(1) A 9. cikk (2) bekezdésével összhangban azonosított kiemelt kockázatot jelentő harmadik országokat érintő üzleti kapcsolatok vagy ügyletek tekintetében a tagállamok előírják, hogy a kötelezett szolgáltatók a következő fokozott ügyfél-átvilágítási intézkedéseket alkalmazzák:

a) további információk szerzése az ügyfélről és a tényleges tulajdonos(ok)ról;

b) további információk szerzése az üzleti kapcsolat tervezett jellegéről;

c) információszerzés az ügyfél és a tényleges tulajdonos(ok) pénzeszközeinek és vagyonának forrásáról;

d) információszerzés a tervezett vagy lebonyolított ügyletek indokairól;

e) a felső vezetés jóváhagyásának megszerzése az üzleti kapcsolat létrehozására vagy fenntartására vonatkozóan;

f) az üzleti kapcsolat fokozott monitoringja az alkalmazott ellenőrzések számának és gyakoriságának növelése, illetve a további vizsgálatot igénylő ügylettípusok kiválasztása révén.

▼M1

A tagállamok előírhatják a kötelezett szolgáltatóknak, hogy – adott esetben – biztosítsák, hogy az első fizetésre az ügyfél nevére nyitott számlán keresztül kerüljön sor egy olyan hitelintézetnél, amely az ezen irányelvben meghatározottaknál nem kevésbé szigorú ügyfél-átvilágítási standardokat alkalmaz.

(2) Az (1) bekezdésben foglalt intézkedéseken túlmenően és az Unió nemzetközi kötelezettségeivel összhangban a tagállamok előírják, hogy a kötelezett szolgáltatók a 9. cikk (2) bekezdésével összhangban azonosított kiemelt kockázatot jelentő harmadik országokat érintő ügyleteket végrehajtó természetes személyek és jogi entitások tekintetében – adott esetben – egy vagy több további enyhítő intézkedést alkalmazzanak. Az említett intézkedések egyet vagy többet foglalnak magukban az alábbiak közül:

a) további fokozott ügyfél-átvilágítási intézkedések alkalmazása;

b) fokozott releváns jelentéstételi mechanizmusok vagy a pénzügyi műveletekről való rendszeres jelentéstétel bevezetése;

c) a 9. cikk (2) bekezdésével összhangban kiemelt kockázatot jelentő harmadik országként azonosított harmadik országból származó természetes személyekkel vagy jogi entitásokkal való üzleti kapcsolatok vagy ügyletek korlátozása.

(3) Az (1) bekezdésben foglalt intézkedéseken túlmenően a tagállamok – adott esetben – a 9. cikk (2) bekezdésével összhangban azonosított kiemelt kockázatot jelentő harmadik országok esetében, az Unió nemzetközi kötelezettségeivel összhangban alkalmazzák a következő intézkedések valamelyikét, illetve azok közül többet:

a) annak megtagadása, hogy az érintett országból származó kötelezett szolgáltatók leányvállalatot vagy fióktelepet vagy képviseleti irodát hozzanak létre, vagy annak egyéb módon történő figyelembevétele, hogy az adott kötelezett szolgáltató olyan országból származik, amely nem rendelkezik a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelemre szolgáló megfelelő rendszerekkel;

b) annak megtiltása, hogy kötelezett szolgáltatók fióktelepet vagy képviseleti irodát hozzanak létre az érintett országban, vagy annak egyéb módon történő figyelembevétele, hogy az adott fióktelepet vagy képviseleti irodát olyan országban hoznák létre, amely nem rendelkezik a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelemre szolgáló megfelelő rendszerekkel;

c) fokozott felügyeleti vizsgálatok vagy fokozott külső ellenőrzési követelmények előírása az érintett országban található kötelezett szolgáltatók fióktelepei és leányvállalatai tekintetében;

d) fokozott külső ellenőrzési követelmények előírása a pénzügyi csoportoknak az érintett országban található bármely fióktelepük és leányvállalatuk tekintetében;

e) annak előírása, hogy a hitelintézetek és pénzügyi intézmények vizsgálják felül és módosítsák, illetve szükség esetén szüntessék meg az érintett országbeli válaszadó intézményekkel fennálló levelezőbanki kapcsolataikat.

(4) A (2) és (3) bekezdésben foglalt intézkedések bevezetésekor vagy alkalmazásakor a tagállamok megfelelően figyelembe veszik a pénzmosás megelőzése és a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelem területén illetékes nemzetközi szervezetek és standardalkotó intézmények vonatkozó értékeléseit, felméréseit, illetve jelentéseit az egyes harmadik országok jelentette kockázatok tekintetében.

▼M1

(5) A tagállamok a (2) és (3) bekezdésben foglalt intézkedések bevezetését vagy alkalmazását megelőzően értesítik a Bizottságot.

▼B

19. cikk

▼M1

Harmadik országbeli válaszadó intézményekkel folytatott, kifizetéseket is magukban foglaló határokon átnyúló levelezőbanki kapcsolatok esetében a tagállamok a 13. cikkben meghatározott ügyfél-átvilágítási intézkedések mellett a hitelintézeteik és pénzügyi intézményeik számára előírják, hogy üzleti kapcsolat létesítésekor:

▼B

a) gyűjtsenek elegendő információt a válaszadó intézményről ahhoz, hogy teljes mértékben megismerjék a válaszadó intézmény üzleti tevékenységének jellegét, és nyilvánosan rendelkezésre álló információkból megállapítsák az intézmény megítélését és a felügyelet színvonalát;

b) mérjék fel a válaszadó intézménynek a pénzmosást és a terrorizmus finanszírozását megakadályozni hivatott kontrolleszközeit;

c) szerezzék meg a vezető tisztségviselők jóváhagyását az új levelezőbanki kapcsolatok létesítése előtt;

d) dokumentálják minden egyes intézmény felelősségi körét;

e) az ügyfél saját ügyleteinek közvetlenül, a bank nevében történő lebonyolítására szolgáló („payable through”) számlák tekintetében győződjenek meg arról, hogy a válaszadó intézmény ellenőrizte a levelező intézmény számláihoz közvetlen hozzáféréssel rendelkező ügyfelek kilétét, és végrehajtotta folyamatos átvilágításukat, valamint győződjenek meg arról is, hogy a válaszadó intézmény kérésre közölni tudja a vonatkozó ügyfél-átvilágítási adatokat.

20. cikk

A kiemelt közszereplőkkel folytatott ügyletek vagy üzleti kapcsolatok tekintetében a tagállamok a 13. cikkben meghatározott ügyfél-átvilágítási intézkedések mellett a kötelezett szolgáltatók számára előírják, hogy:

a) rendelkezzenek megfelelő kockázatkezelési rendszerekkel, ezen belül kockázatalapú eljárásokkal annak megállapításához, hogy az ügyfél vagy az ügyfél tényleges tulajdonosa kiemelt közszereplő-e;

b) alkalmazzák az alábbi intézkedéseket a kiemelt közszereplőkkel folytatott üzleti kapcsolatok esetében:

   i. szerezzék meg a vezető tisztségviselők jóváhagyását az ilyen személyekkel való üzleti kapcsolatok létesítéséhez vagy folytatásához;

   ii. tegyenek megfelelő intézkedéseket az ilyen személyekkel való üzleti kapcsolatok vagy ügyletek tárgyát képező vagyon és pénzeszközök származásának megállapítása érdekében;

   iii. kísérjék folyamatosan fokozott figyelemmel ezeket az üzleti kapcsolatokat.

▼M1

20a. cikk

(1) Minden egyes tagállam a 3. cikk 9. pontja értelmében a nemzeti törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezések szerint fontos közhivatalnak minősülő, konkrét funkciókat feltüntető jegyzéket ad ki, és naprakészen tartja azt. A tagállamok felkérik a területükön akkreditált valamennyi nemzetközi szervezetet, hogy adjanak ki az adott nemzetközi szervezetben létező, a 3. cikk 9. pontja értelmében fontos közhivatalokat tartalmazó jegyzéket, és folyamatosan tartsák naprakészen azt. E jegyzékeket el kell küldeni a Bizottságnak és közzé lehet tenni.

(2) A Bizottság összegyűjti és naprakészen tartja azon konkrét funkciók jegyzékét, amelyek az uniós intézmények és szervek szintjén fontos közhivataloknak minősülnek. Az említett jegyzék azokat a funkciókat is magában foglalja, amelyeket uniós szinten akkreditált harmadik országok és nemzetközi szervezetek képviselői tölthetnek be.

(3) A Bizottság – az e cikk (1) és (2) bekezdésében említett jegyzékek alapján – elkészíti az összes, a 3. cikk 9. pontja értelmében fontos közhivatalt tartalmazó egységes jegyzéket. Az említett egységes jegyzéket nyilvánosságra kell hozni.

(4) Az e cikk (3) bekezdésében említett jegyzékben szereplő funkciókat a 41. cikk (2) bekezdésében meghatározott feltételekkel összhangban kell kezelni.

▼B

21. cikk

A tagállamok előírják, hogy a kötelezett szolgáltatóknak megfelelő intézkedéseket kell tenniük annak megállapítására, hogy az életbiztosítás és/vagy egyéb befektetéshez kapcsolódó biztosítási kötvény kedvezményezettje vagy – amennyiben szükséges – a kedvezményezett tényleges tulajdonosa kiemelt közszereplő-e. Az említett intézkedéseket legkésőbb a kifizetéssel egyidejűleg vagy a biztosítás egészben vagy részben történő engedményezésekor kell megtenni. Nagyobb kockázat megállapítása esetén a tagállamok előírják a kötelezett szolgáltatók számára, hogy a 13. cikkben meghatározott ügyfél-átvilágítási intézkedések alkalmazása mellett:

a) tájékoztassák a vezető tisztségviselőket a biztosítás alapján járó összegek kifizetése előtt;

b) végezzenek fokozott vizsgálatot a biztosítás szerződőjével folytatott üzleti kapcsolat egészére vonatkozóan.

22. cikk

A kötelezett szolgáltatók számára elő kell írni, hogy amennyiben a kiemelt közszereplő valamely tagállam vagy harmadik ország általi, kiemelt közfeladattal való, illetve nemzetközi szervezet általi, kiemelt közfeladattal való megbízása megszűnik, legalább további 12 hónapon keresztül kötelezően vegyék figyelembe az említett személlyel összefüggésben továbbra is felmerülő kockázatokat, és alkalmazzanak megfelelő kockázatalapú intézkedéseket mindaddig, amíg vonatkozásában fennáll a kiemelt közszereplőkre jellemző kockázat.

▼B

23. cikk

A 20. és 21. cikkben említett intézkedéseket a kiemelt közszereplők családtagjaira és a kiemelt közszereplőkkel közeli kapcsolatban álló személyekre is alkalmazni kell.

24. cikk

A tagállamok megtiltják a hitelintézeteknek és pénzügyi intézményeknek, hogy fiktív bankkal létesítsenek, illetve tartsanak fenn levelezőbanki kapcsolatot. A tagállamok előírják, hogy ezen intézmények tegyenek megfelelő intézkedéseket annak biztosítására, hogy nem kezdeményeznek és nem tartanak fenn levelező banki kapcsolatot olyan hitelintézettel, illetve pénzügyi intézménnyel, amelyről tudják, hogy lehetővé teszi számláinak valamely fiktív bank általi használatát.

4. SZAKASZ

Harmadik felek teljesítése

25. cikk

A tagállamok engedélyezhetik a kötelezett szolgáltatók számára, hogy harmadik félre hagyatkozzanak a 13. cikk (1) bekezdése első albekezdésének a), b) és c) pontjában meghatározott ügyfél-átvilágítási előírások teljesítése tekintetében. Az e követelmények teljesítésére vonatkozó végső felelősséget azonban továbbra is a harmadik félre hagyatkozó kötelezett szolgáltató viseli.

26. cikk

(1) E szakasz alkalmazásában „harmadik fél” minden, a 2. cikkben felsorolt kötelezett szolgáltató, e kötelezett szolgáltatók tagszervezetei vagy egyesülései, vagy valamely tagállamban vagy harmadik országban található egyéb intézmény vagy személy, aki vagy amely

a) az ezen irányelvben megállapítottaknak megfelelő ügyfél-átvilágítási és nyilvántartási előírásokat alkalmaz; és

b) aki vagy amely tekintetében a VI. fejezet 2. szakaszának megfelelő módon felügyelik, hogy betartja-e ezen irányelv előírásait.

(2) A tagállamok megtiltják, hogy a kötelezett szolgáltatók olyan harmadik felekre hagyatkozzanak, amelyek kiemelt kockázatot jelentő harmadik országban telepedtek le. A tagállamok mentesíthetik az említett tilalom alól az Unióban letelepedett kötelezett szolgáltatók fióktelepeit és többségi tulajdonú leányvállalatait, ha azok maradéktalanul megfelelnek a 45. cikk szerinti csoportszintű politikáknak és eljárásoknak.

27. cikk

(1) A tagállamok biztosítják, hogy a kötelezett szolgáltatók a 13. cikk (1) bekezdése első albekezdésének a), b) és c) pontjában meghatározott ügyfél-átvilágítási előírásokra vonatkozó szükséges információkat megszerezzék attól a harmadik féltől, amelyre hagyatkoznak.

▼M1

(2) A tagállamok biztosítják, hogy azok a kötelezett szolgáltatók, amelyekhez az ügyfél fordul, megtegyék a szükséges lépéseket, hogy a harmadik fél kérésre haladéktalanul rendelkezésre bocsássa az ügyfél vagy a tényleges tulajdonos azonosítási és kilétét igazoló ellenőrzési adatainak – ideértve, amennyiben rendelkezésre állnak, a 910/2014/EU rendeletben meghatározott elektronikus azonosító eszközökkel, releváns bizalmi szolgáltatásokkal, vagy az érintett nemzeti hatóságok által szabályozott, elismert, jóváhagyott vagy elfogadott más biztonságos, távoli vagy elektronikus azonosítási eljárással szerzett adatokat – a vonatkozó másolatait.

▼B

28. cikk

A tagállamok biztosítják, hogy a székhely szerinti tagállam illetékes hatósága (a csoportszintű politikák és eljárások esetében) és a fogadó tagállam illetékes hatósága (a fióktelepek és leányvállalatok esetében) úgy tekinthesse, hogy valamely kötelezett szolgáltató a csoportprogramja révén betartja a 26. és 27. cikk szerint elfogadott rendelkezéseket, amennyiben a következő feltételek mind teljesülnek:

a) a kötelezett szolgáltató olyan harmadik fél által nyújtott információra támaszkodik, amely ugyanannak a csoportnak a tagja;

b) az említett csoport ezen irányelvnek vagy vele egyenértékű szabályoknak megfelelő ügyfél-átvilágítási intézkedéseket, nyilvántartásra vonatkozó szabályokat és a pénzmosás, valamint a terrorizmusfinanszírozás elleni programot alkalmaz;

c) a b) pontban említett követelmények hatékony végrehajtását a székhely szerinti tagállam vagy a harmadik ország illetékes hatósága csoportszinten felügyeli.

29. cikk

Ez a szakasz nem vonatkozik a kiszervezéses vagy meghatalmazotti jogviszonyokra, amelyek esetében szerződéses megállapodás alapján a kiszervezett szolgáltatás nyújtóját vagy a meghatalmazottat a kötelezett szolgáltató részének kell tekinteni.

III. FEJEZET

A TÉNYLEGES TULAJDONLÁSRA VONATKOZÓ INFORMÁCIÓK

30. cikk

(1) ►M1 A tagállamok biztosítják, hogy a területükön bejegyzett gazdasági társaságok és más jogi entitások kötelesek legyenek megfelelő, pontos és időszerű információkat beszerezni és nyilvántartani a tényleges tulajdonosaikról, beleértve a tényleges tulajdonosi érdekeltségekre vonatkozó részleteket. A tagállamok biztosítják, hogy e cikk megsértése hatékony, arányos és visszatartó erejű intézkedéseket és szankciókat vonjon maga után. ◄

A tagállamok biztosítják, hogy az említett jogi entitások kötelesek legyenek a kötelezett szolgáltatók részére a jog szerinti tulajdonosra vonatkozó információkon túl a tényleges tulajdonosra vonatkozó információkat is nyújtani, amikor a kötelezett szolgáltatók a II. fejezettel összhangban ügyfél-átvilágítási intézkedéseket végeznek.

▼M1

A tagállamok arra kötelezik a gazdasági társaságok és más jogi entitások tényleges tulajdonosait – ideértve a részvények, szavazati jogok, tulajdonosi érdekeltség, bemutatóra szóló részvény vagy egyéb eszközökkel történő ellenőrzés révén megvalósuló tulajdonlás eseteit –, hogy bocsássák e gazdasági társaságok és más jogi entitások rendelkezésére az összes olyan információt, amelyekre azoknak az első albekezdés rendelkezéseinek való megfelelés érdekében szükségük van.

▼B

(2) A tagállamok előírják, hogy az (1) bekezdésben említett információkhoz az illetékes hatóságok és a pénzügyi információs egységek időben hozzáférhessenek.

(3) A tagállamok biztosítják, hogy az (1) bekezdésben említett információkat minden tagállamban egy központi nyilvántartásban tárolják, például a 2009/101/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv [1] 3. cikkében említett kereskedelmi nyilvántartásban vagy cégjegyzékben, vagy nyilvános nyilvántartásban. A tagállamok tájékoztatják a Bizottságot az említett nemzeti mechanizmusok jellemzőiről. Az említett adatbázisban található, a tényleges tulajdonosra vonatkozó információk a nemzeti rendszereknek megfelelően gyűjthetők.

▼M1

(4) A tagállamok előírják, hogy a (3) bekezdésben említett központi nyilvántartásban tárolt információk megfelelőek, pontosak és időszerűek legyenek, és e célt szolgáló mechanizmusokat vezetnek be. E mechanizmusok többek között előírják a kötelezett szolgáltatóknak és – adott esetben, és amennyiben e követelmény nem avatkozik bele szükségtelenül a feladataikba – az illetékes hatóságoknak, hogy jelentsék, ha bármilyen eltérést észlelnek a tényleges tulajdonosokra vonatkozóan a központi nyilvántartásokban található, illetve a rendelkezésükre álló információk között. Eltérésekre vonatkozó jelentés esetén a tagállamok gondoskodnak az eltérések időben történő rendezését szolgáló megfelelő intézkedésekről, és arról, hogy – adott esetben – ezt időközben külön jelezzék a központi nyilvántartásban.

(5) A tagállamok biztosítják, hogy az alábbiak minden esetben hozzáférjenek a tényleges tulajdonosra vonatkozó információkhoz:

a) az illetékes hatóságok és a pénzügyi információs egységek korlátozás nélkül;

b) a kötelezett szolgáltatók a II. fejezet szerinti ügyfél-átvilágítás keretében;

c) lakosság bármely tagja.

A c) pontban említett személyek minimálisan a tényleges tulajdonos nevére, születési évére és hónapjára, a tartózkodási helye szerinti ország nevére és a tényleges tulajdonos állampolgárságára, valamint a tényleges tulajdonosi érdekeltség jellegére és mértékére vonatkozó adatokhoz kapnak hozzáférést.

A tagállamok – a nemzeti jogban meghatározott feltételek szerint – olyan további információkhoz adhatnak hozzáférést, amelyek lehetővé teszik a tényleges tulajdonos azonosítását. Az említett további információ magában foglalja legalább a születés időpontját vagy az elérhetőségeket, az adatvédelmi szabályoknak megfelelően.

[1] Az Európai Parlament és a Tanács 2009/101/EK irányelve (2009. szeptember 16.) az egész Közösségre kiterjedő egységes biztosítékok kialakítása érdekében a tagállamok által a társasági tagok és harmadik személyek érdekei védelmében a Szerződés 48. cikkének második bekezdése szerinti társaságoknak előírt biztosítékok összehangolásáról (HL L 258., 2009.10.1., 11. o.).

▼M1

(5a) A tagállamok dönthetnek úgy, hogy a (3) bekezdésben említett, a nemzeti nyilvántartásaikban szereplő információkat hozzáférhetővé teszik online regisztráció és díj megfizetése ellenében, amely összeg nem haladhatja meg az információk nyilvánosságra hozatalával járó adminisztrációs költségeket, beleértve a nyilvántartási rendszer karbantartási és fejlesztési költségeit is.

(6) A tagállamok biztosítják, hogy az illetékes hatóságok és a pénzügyi információs egységek időben, korlátozás nélkül és az érintett jogi személyek riasztása nélkül hozzáférjenek a (3) bekezdésben említett központi nyilvántartásban szereplő valamennyi információhoz. A tagállamok a kötelezett szolgáltatók számára szintén engedélyezik az időben történő hozzáférést a II. fejezet szerinti ügyfél-átvilágítási intézkedések elvégzésekor.

A (3) bekezdésben említett központi nyilvántartáshoz hozzáféréssel rendelkező illetékes hatóságok azok a közigazgatási szervek, amelyek kijelölt felelősségi területe a pénzmosás vagy a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelem, továbbá az adóhatóságok, a kötelezett szolgáltatók felügyeleti szervei és a pénzmosással, a kapcsolódó alapbűncselekményekkel és a terrorizmusfinanszírozással kapcsolatos nyomozás és büntetőeljárás alá vonás, valamint a bűncselekményekből származó vagyon visszakövetése és lefoglalása vagy befagyasztása és elkobzása terén illetékes hatóságok.

(7) A tagállamok biztosítják, hogy az illetékes hatóságok és a pénzügyi információs egységek időben és díjmentesen képesek legyenek eljuttatni az (1) és (3) bekezdésben említett információkat más tagállamok illetékes hatóságainak és pénzügyi információs egységeinek.

▼B

(8) A tagállamok előírják, hogy a kötelezett szolgáltatók az ügyfél-átvilágítási előírások II. fejezet szerinti teljesítése során nem hagyatkozhatnak kizárólagosan a (3) bekezdésben említett központi nyilvántartásra. Ezen előírásokat kockázatalapú megközelítés alapján kell teljesíteni.

▼M1

(9) A tagállamok a nemzeti jogban meghatározandó kivételes körülmények között eseti alapon részben vagy egészben felmentést adhatnak a tényleges tulajdonosra vonatkozó, az (5) bekezdés első albekezdésének b) és c) pontjában említett információkhoz való hozzáférésre vonatkozóan, amennyiben ez a tényleges tulajdonost csalás, emberrablás, zsarolás, kényszerítés, zaklatás, erőszak vagy megfélemlítés aránytalan kockázatának tenné ki, vagy ha a tényleges tulajdonos kiskorú vagy egyéb okból cselekvőképtelen. A tagállamok gondoskodnak arról, hogy ezeket a felmentéseket a körülmények kivételes jellegének részletes értékelése alapján adják meg. A felmentés megadásáról szóló határozat közigazgatási felülvizsgálatához és a hatékony jogorvoslathoz való jogot garantálni kell. A felmentéseket adó tagállam éves statisztikai adatokat tesz közzé az adott felmentések számáról és a megadott indokokról, és az adatokat jelenti a Bizottságnak.

Az e bekezdés első albekezdése alapján adott mentességek nem vonatkoznak sem a hitelintézetekre és pénzügyi intézményekre, sem pedig a 2. cikk (1) bekezdése 3. pontjának b) pontjában említett kötelezett szolgáltatókra, amennyiben köztisztviselőkről van szó.

▼M1

(10) A tagállamok gondoskodnak az e cikk (3) bekezdésében említett központi nyilvántartások összekapcsolásáról az (EU) 2017/1132 európai parlamenti és tanácsi irányelv ([1]) 22. cikkének (1) bekezdésével létrehozott európai központi platformon keresztül. A tagállami központi nyilvántartásoknak a platformmal való összekapcsolása a Bizottság által az (EU) 2017/1132 irányelv 24. cikkével és az ezen irányelv 31a. cikkével összhangban elfogadott végrehajtási jogi aktusokban meghatározott műszaki előírásoknak és eljárásoknak megfelelően történik.

A tagállamok biztosítják, hogy az e cikk (1) bekezdésében említett információk hozzáférhetők legyenek az (EU) 2017/1132 irányelv 22. cikkének (1) bekezdése szerint létrehozott, nyilvántartások összekapcsolására szolgáló rendszeren keresztül, az e cikk (5), (5a) és (6) bekezdését végrehajtó tagállami nemzeti jogszabályokkal összhangban.

Az (1) bekezdésben említett információ a nemzeti nyilvántartásokon és a nyilvántartások összekapcsolására szolgáló rendszeren keresztül az adott gazdasági társaság vagy más jogi entitás nyilvántartásból való törlését követően legalább öt és legfeljebb 10 évig hozzáférhető marad. A tagállamok együttműködnek egymással és a Bizottsággal az e cikk szerinti különböző hozzáférési típusok végrehajtása érdekében.

▼B

31. cikk

▼M1

(1) A tagállamok biztosítják, hogy ez a cikk alkalmazandó legyen a bizalmi vagyonkezelésre és egyéb jellegű jogi megállapodásokra, amilyen például a „fiducie”, a „Treuhand” vagy a „fideicomiso”, amennyiben az ilyen megállapodások hasonló struktúrával, illetve feladatokkal rendelkeznek. A tagállamok meghatározzák azokat a jellemzőket, amelyek révén megállapítják, hogy a jogi megállapodások a tagállami jog alapján szabályozott jogi megállapodások tekintetében a bizalmi vagyonkezeléshez hasonló struktúrával vagy funkciókkal rendelkeznek-e.

A tagállamok előírják, hogy a területükön működő, kifejezett bizalmi vagyonkezelés esetében a vagyonkezelők megfelelő, pontos és naprakész információt szerezzenek és tartsanak nyilván a kezelt vagyon tekintetében tényleges tulajdonosaira vonatkozóan. Ezen információk körébe tartozik:

a) a vagyonrendelő(k)nek;

b) a vagyonkezelő(k)nek;

c) (adott esetben) a vagyonkezelést ellenőrző személy(ek)nek;

d) a kedvezményezetteknek vagy a kedvezményezettek csoportjának;

e) a kezelt vagyon fölött tényleges irányítást gyakorló bármely más természetes személynek a kiléte.

A tagállamok biztosítják, hogy e cikk megsértése hatékony, arányos és visszatartó erejű intézkedéseket vagy szankciókat vonjon maga után.

([1]) Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2017/1132 irányelve (2017. június 14.) a társasági jog egyes vonatkozásairól (HL L 169., 2017.6.30., 46. o.).

▼M1

(2) A tagállamok biztosítják, hogy a vagyonkezelők vagy az e cikk (1) bekezdésének első albekezdésében említett, hasonló, társulás jellegű jogi megállapodásokban a vagyonkezelővel egyenértékű pozíciót betöltő személyek közöljék a kötelezett szolgáltatókkal a jogállásukat, és időben biztosítsák számukra az e cikk (1) bekezdésében említett információkat, amennyiben vagyonkezelőként vagy hasonló, társulás jellegű jogi megállapodásokban a vagyonkezelővel egyenértékű pozíciót betöltő személyként üzleti kapcsolatot létesítenek, vagy a 11. cikk b), c) és d) pontjában meghatározott küszöbértékeket meghaladó alkalmi ügyletet hajtanak végre.

▼B

(3) A tagállamok előírják, hogy az (1) bekezdésben említett információkhoz az illetékes hatóságok és a pénzügyi információs egységek időben hozzáférhessenek.

▼M1

(3a) A tagállamok előírják, hogy a tényleges tulajdonosra vonatkozó, kifejezett bizalmi vagyonkezelésekkel és az (1) bekezdésben említett hasonló, társulás jellegű jogi megállapodásokkal kapcsolatos információkat egy olyan központi tényleges tulajdonosi nyilvántartásban vezessék, amelyet az a tagállam hoz létre, ahol a bizalmi vagyonkezelési konstrukció vagyonkezelője vagy a hasonló, társulás jellegű jogi megállapodásban a vagyonkezelővel egyenértékű pozíciót betöltő személy letelepedett vagy tartózkodási hellyel rendelkezik.

Amennyiben a bizalmi vagyonkezelési konstrukció vagyonkezelője vagy a hasonló, társulás jellegű jogi megállapodásban a vagyonkezelővel egyenértékű pozíciót betöltő személy letelepedési vagy tartózkodási helye az Unión kívül található, az (1) bekezdésben említett információkat abban a tagállamban létrehozott központi nyilvántartásban tárolják, ahol a bizalmi vagyonkezelési konstrukció vagyonkezelője a bizalmi vagyonkezelési konstrukció nevében, illetve a hasonló, társulás jellegű jogi megállapodásban a vagyonkezelővel egyenértékű pozíciót betöltő személy a hasonló, társulás jellegű jogi megállapodás nevében üzleti kapcsolatot létesít vagy ingatlant szerez.

Amennyiben a bizalmi vagyonkezelési konstrukció vagyonkezelője vagy a hasonló, társulás jellegű jogi megállapodásban a vagyonkezelővel egyenértékű pozíciót betöltő személyek különböző tagállamokban letelepedettek vagy rendelkeznek tartózkodási hellyel, vagy amennyiben a bizalmi vagyonkezelési konstrukció vagyonkezelője a bizalmi vagyonkezelési konstrukció nevében, illetve a hasonló, társulás jellegű jogi megállapodásban a vagyonkezelővel egyenértékű pozíciót betöltő személy a hasonló, társulás jellegű jogi megállapodás nevében különböző tagállamokban létesít üzleti kapcsolatot, az egyik tagállamban történő nyilvántartásba vételt tanúsító okirat vagy az egyik tagállamban vezetett nyilvántartásban szereplő, a tényleges tulajdonosra vonatkozó információk kivonata elegendőnek tekinthető a nyilvántartásba vételi kötelezettség teljesülése szempontjából.

(4) A tagállamok biztosítják, hogy az alábbiak minden esetben hozzáférjenek a bizalmi vagyonkezelés vagy a hasonló, társulás jellegű jogi megállapodás tényleges tulajdonosára vonatkozó információkhoz:

a) az illetékes hatóságok és a pénzügyi információs egységek korlátozás nélkül;

b) a kötelezett szolgáltatók a II. fejezet szerinti ügyfél-átvilágítás keretében;

c) bármely természetes vagy jogi személy, aki vagy amely bizonyítani tudja jogos érdekét;

d) bármely természetes vagy jogi személy, aki vagy amely írásos kérelmet nyújt be olyan bizalmi vagyonkezelési konstrukció vagy hasonló, társulás jellegű jogi megállapodás tekintetében – a 30. cikk (1) bekezdésében említettek kivételével –, amely valamely gazdasági társaságban vagy más jogi entitásban közvetlen vagy közvetett tulajdonlás révén – többek között bemutatóra szóló részvényeken keresztül vagy más módon – többségi befolyással rendelkezik.

▼M1

Az első albekezdés c) és d) pontjában említett természetes vagy jogi személyek a tényleges tulajdonos nevére, születési évére és hónapjára, a tartózkodási helye szerinti ország nevére és a tényleges tulajdonos állampolgárságára, valamint a tényleges tulajdonosi érdekeltség jellegére és mértékére vonatkozó információkhoz kapnak hozzáférést.

A tagállamok – a nemzeti jogban meghatározott feltételek szerint – olyan további információkhoz adhatnak hozzáférést, amelyek lehetővé teszik a tényleges tulajdonos azonosítását. Az említett további információk magukban foglalják, legalább a születés időpontját vagy az elérhetőségeket, az adatvédelmi szabályoknak megfelelően. A tagállamok – nemzeti jogukkal összhangban – szélesebb körű hozzáférést is biztosíthatnak a nyilvántartásban szereplő információkhoz.

A (3a) bekezdésben említett központi nyilvántartáshoz hozzáféréssel rendelkező illetékes hatóságok azok a közigazgatási szervek, amelyek kijelölt felelősségi területe a pénzmosás vagy a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelem, továbbá az adóhatóságok, a kötelezett szolgáltatók felügyeleti szervei és a pénzmosással, a kapcsolódó alapbűncselekményekkel és a terrorizmusfinanszírozással kapcsolatos nyomozás és büntetőeljárás alá vonás, valamint a bűncselekményekből származó vagyon visszakövetése és lefoglalása vagy befagyasztása és elkobzása terén illetékes hatóságok.

(4a) A tagállamok dönthetnek úgy, hogy a (3a) bekezdésben említett, a nemzeti nyilvántartásaikban szereplő információkat hozzáférhetővé teszik online regisztráció és olyan díj megfizetése ellenében, amelynek összege nem haladhatja meg az információk nyilvánosságra hozatalával járó adminisztrációs költségeket, beleértve a nyilvántartási rendszer karbantartási és fejlesztési költségeit is.

(5) A tagállamok előírják, hogy a (3a) bekezdésben említett központi nyilvántartásban tárolt információ megfelelő, pontos és időszerű legyen, és e célt szolgáló mechanizmusokat vezetnek be. Az ilyen mechanizmusok többek között előírják a kötelezett szolgáltatóknak és – adott esetben és amennyiben e követelmény nem avatkozik bele szükségtelenül a feladataikba – az illetékes hatóságoknak, hogy jelentsék, ha bármilyen eltérést észlelnek a tényleges tulajdonosokra vonatkozóan a központi nyilvántartásokban található, illetve a rendelkezésükre álló információk között. Eltérésekre vonatkozó jelentés esetén a tagállamok gondoskodnak az eltérések időben történő rendezését szolgáló megfelelő intézkedésekről, és arról, hogy – adott esetben – ezt időközben külön jelezzék a központi nyilvántartásban.

▼B

(6) A tagállamok biztosítják, hogy a kötelezett szolgáltatók a II. fejezetben meghatározott ügyfél-átvilágítási előírások teljesítése során ne hagyatkozzanak kizárólagosan a (4) bekezdésben említett központi nyilvántartásra. Ezen előírásokat kockázatalapú megközelítés alapján kell teljesíteni.

▼M1

(7) A tagállamok biztosítják, hogy az illetékes hatóságok és a pénzügyi információs egységek időben és díjmentesen képesek legyenek eljuttatni az (1) és a (3) bekezdésben említett információkat más tagállamok illetékes hatóságainak és pénzügyi információs egységeinek.

▼M1

(7a) A tagállamok a nemzeti jogban meghatározandó kivételes körülmények között, eseti alapon, részben vagy egészben felmentést adhatnak a tényleges tulajdonosra vonatkozó, a (4) bekezdés első albekezdésének c) és d) pontjában említett információkhoz való hozzáférésre vonatkozóan, amennyiben ez a tényleges tulajdonost csalás, emberrablás, zsarolás, kényszerítés, zaklatás, erőszak vagy megfélemlítés aránytalan kockázatának tenné ki, vagy ha a tényleges tulajdonos kiskorú vagy egyéb okból cselekvőképtelen. A tagállamok gondoskodnak arról, hogy ezeket a felmentéseket a körülmények kivételes jellegének részletes értékelése alapján adják meg. A felmentés megadásáról szóló határozat közigazgatási felülvizsgálatához és a hatékony jogorvoslathoz való jogot garantálni kell. A felmentéseket adó tagállam éves statisztikai adatokat tesz közzé az adott felmentések számáról és a megadott indokokról, és az adatokat jelenti a Bizottságnak.

Az első albekezdés alapján adott mentességek nem vonatkoznak sem a hitelintézetekre és pénzügyi intézményekre, sem pedig a 2. cikk (1) bekezdése 3. pontjának b) pontjában említett kötelezett szolgáltatókra, amennyiben köztisztviselőkről van szó.

Amennyiben egy tagállam úgy határoz, hogy megadja az első albekezdés szerinti mentességet, az nem korlátozhatja az illetékes hatóságok és a pénzügyi információs egységek információkhoz való hozzáférését.

_____

(9) A tagállamok gondoskodnak az e cikk (3a) bekezdésében említett központi nyilvántartások összekapcsolásáról az (EU) 2017/1132 irányelv 22. cikkének (1) bekezdésével létrehozott európai központi platformon keresztül. A tagállami központi nyilvántartásoknak a platformmal való összekapcsolása a Bizottság által az (EU) 2017/1132 irányelv 24. cikkével és az ezen irányelv 31a. cikkével összhangban elfogadott végrehajtási jogi aktusokban meghatározott műszaki előírásoknak és eljárásoknak megfelelően történik.

A tagállamok biztosítják, hogy az e cikk (1) bekezdésében említett információk hozzáférhetők legyenek az (EU) 2017/1132 irányelv 22. cikkének (2) bekezdése szerint létrehozott, nyilvántartások összekapcsolására szolgáló rendszeren keresztül, az e cikk (4) és (5) bekezdését végrehajtó tagállami nemzeti jogszabályokkal összhangban.

A tagállamok megfelelő intézkedéseket hoznak annak biztosítása érdekében, hogy az (1) bekezdésben említett információk közül kizárólag a naprakész és az aktuális tényleges tulajdonosokra vonatkozó információkat tegyék hozzáférhetővé a nemzeti nyilvántartásaikon és a nyilvántartások összekapcsolására szolgáló rendszeren keresztül, valamint hogy az ezen információkhoz való hozzáférés megfeleljen az adatvédelmi szabályoknak.

Az (1) bekezdésben említett információ a nemzeti nyilvántartásokon és a nyilvántartások összekapcsolására szolgáló rendszeren keresztül a (3a) bekezdésben említett jogi megállapodás tényleges tulajdonosára vonatkozó információ nyilvántartásba vétele okainak megszűnését követően legalább öt és legfeljebb 10 évig hozzáférhető marad. A tagállamok együttműködnek a Bizottsággal a (4) és a (4a) bekezdés szerinti különböző hozzáférési típusok végrehajtása érdekében.

▼M1

(10) A tagállamok 2019. július 10-ig tájékoztatják a Bizottságot az (1) bekezdésben említett bizalmi vagyonkezelési konstrukció és hasonló, társulás jellegű jogi megállapodások kategóriáiról, jellemzőinek leírásáról, megnevezéseiről és – adott esetben – jogalapjáról. A Bizottságnak 2019. szeptember 10-ig közzé kell tennie az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* e bizalmi vagyonkezelői konstrukciók és hasonló, társulás jellegű jogi megállapodások összevont listáját.

A Bizottság 2020. június 26-ig jelentést nyújt be az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak, amelyben értékeli, hogy megfelelően azonosították-e a tagállamok joga alapján szabályozott, az (1) bekezdésben említett valamennyi bizalmi vagyonkezelési konstrukciót és hasonló, társulás jellegű jogi megállapodást, és megfelelően gondoskodtak-e arról, hogy azokra vonatkozzanak az ezen irányelvben meghatározott kötelezettségek. A Bizottság adott esetben megteszi a szükséges lépéseket, és fellép a jelentésben foglalt megállapítások alapján.

31a. cikk

Végrehajtási jogi aktusok

Adott esetben a Bizottság által az (EU) 2017/1132 irányelv 24. cikkével és ezen irányelv 30. és 31. cikkének hatályával összhangban elfogadott végrehajtási jogi aktusok mellett a Bizottság végrehajtási aktusok révén elfogadja a 30. cikk (10) bekezdésében és a 31. cikk (9) bekezdésében említett, a tagállamok központi nyilvántartásainak összekapcsolásához szükséges műszaki előírásokat és eljárásokat, a következők tekintetében:

a) a platform feladatainak elvégzéséhez szükséges műszaki adatok és ezen adatok tárolásának, felhasználásának és védelmének módszerét meghatározó műszaki előírás;

b) azok a közös kritériumok, amelyekkel összhangban a tényleges tulajdonosra vonatkozó információk elérhetők a nyilvántartások összekapcsolására szolgáló rendszeren keresztül, a tagállamok által biztosított hozzáférés szintjétől függően;

c) a tényleges tulajdonosokra vonatkozó információk hozzáférhetővé tételének technikai részletei;

d) a nyilvántartások összekapcsolására szolgáló rendszer által biztosított szolgáltatások elérhetőségének technikai feltételei;

e) a technikai módszerek, amelyek a 30. cikk (5) bekezdése és a 31. cikk (4) bekezdése alapján lehetővé teszik a tényleges tulajdonosra vonatkozó információkhoz való hozzáférés különböző típusainak végrehajtását;

f) a fizetési feltételek, amikor a tényleges tulajdonosra vonatkozó információhoz való hozzáférés a 30. cikk (5a) bekezdése és a 31. cikk (4a) bekezdése értelmében díj fizetéséhez kötött, figyelembe véve a már rendelkezésre álló fizetési lehetőségeket, például a távoli fizetési műveleteket.

Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 64a. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

▼M1

A Bizottság a végrehajtási jogi aktusokban a bevált technológia és a létező gyakorlatok felhasználására törekszik. A Bizottság gondoskodik arról, hogy a kialakítandó rendszerek ne járjanak az ezen irányelv végrehajtásához elengedhetetlenül szükséges költségeken felüli költségekkel. A Bizottság végrehajtási jogi aktusait az átláthatóság és a Bizottság és a tagállamok közötti tapasztalat- és információcsere kell, hogy jellemezze.

▼B

IV. FEJEZET

BEJELENTÉSI KÖTELEZETTSÉGEK

1. SZAKASZ

Általános rendelkezések

32. cikk

(1) A pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás megelőzése, felderítése és az ellene való eredményes küzdelem érdekében minden tagállam pénzügyi információs egységet hoz létre.

(2) A tagállamok írásban értesítik a Bizottságot a pénzügyi információs egység elnevezéséről és címéről.

(3) Az egyes pénzügyi információs egységeknek működési szempontból függetlennek és autonómnak kell lenniük, aminek értelmében rendelkezniük kell a feladataik önálló végrehajtásához szükséges hatáskörrel és erőforrással, ideértve annak képességét, hogy önálló döntést hozzanak arra vonatkozóan, hogy szükség van-e bizonyos meghatározott információk elemzésére, igénylésére és továbbítása. A pénzügyi információs egység mint központi tagállami egység feladata a gyanús ügyletek bejelentésére és a pénzmosásra, kapcsolódó alapbűncselekményekre vagy terrorizmusfinanszírozásra vonatkozó információk fogadása és elemzése. A pénzügyi információs egység feladata továbbá az elemzései eredményeinek, illetve minden további vonatkozó információnak a továbbítása az illetékes hatóságoknak, amennyiben felmerül a pénzmosás, a kapcsolódó alapbűncselekmények vagy a terrorizmusfinanszírozás gyanúja. A pénzügyi információs egységnek képesnek kell lennie arra, hogy további információkat szerezzen a kötelezett szolgáltatóktól.

A tagállamoknak a pénzügyi információs egységeiket megfelelő pénzügyi, humán és technikai erőforrásokkal kell ellátni annak érdekében, hogy azok feladataikat el tudják látni.

(4) A tagállamok gondoskodnak arról, hogy a pénzügyi információs egységeik időben, közvetlenül vagy közvetve hozzáférhessenek azokhoz a pénzügyi, igazgatási és bűnüldöző hatósági információkhoz, amelyekre feladataik megfelelő ellátásához szükségük van. A pénzügyi információs egységeknek képesnek kell lenniük arra, hogy reagáljanak az adott tagállambeli illetékes hatóság információ iránti kérelmére, ha az említett információ iránti kérelem alapja pénzmosáshoz kapcsolódó alapbűncselekmény vagy a terrorizmusfinanszírozás gyanúja. A pénzügyi információs egység dönt arról, hogy elemzi-e, illetve továbbítja-e az információkat.

▼B

(5) A pénzügyi információs egység nem köteles teljesíteni az információ iránti kérelmet, ha objektív módon feltételezhető, hogy a szóban forgó információ átadása hátrányosan érintené a folyamatban levő nyomozást vagy elemzéseket, vagy – kivételes körülmények esetén – ha az információk felfedése aránytalanul hátrányosan érintené valamely természetes vagy jogi személy jogos érdekeit, illetve ha azok nem lényegesek az információkérés céljai szempontjából.

(6) A tagállamok előírják, hogy az illetékes hatóságok adjanak visszajelzést a pénzügyi információs egységeknek az e cikk szerint nyújtott információk felhasználásáról, és az említett információk alapján végzett nyomozások és ellenőrzések kimeneteléről.

(7) A tagállamok biztosítják, hogy a pénzügyi információs egység felhatalmazást kapjon sürgős intézkedések közvetlen vagy közvetett végrehajtására, és felfüggesszen valamely ügyletet, illetve megtagadja valamely tervezett ügylet jóváhagyását annak érdekében, hogy elemezze az ügyletet, megbizonyosodjon a gyanúról, és továbbítsa az elemzés eredményeit az illetékes hatóságoknak, amennyiben fennáll annak gyanúja, hogy az adott ügylet pénzmosáshoz vagy a terrorizmus finanszírozásához kapcsolódik. A pénzügyi információs egységeknek jogosultaknak kell lenniük ilyen intézkedések közvetlen vagy közvetett végrehajtására egy más tagállambeli pénzügyi információs egység megkeresése alapján, a megkeresett pénzügyi információs egység nemzeti jogában meghatározott időszakra és az abban megadott feltételekkel.

(8) A pénzügyi információs egység elemzésének a következőkből kell állnia:

a) operatív elemzés, amely az egyedi esetekre és meghatározott célokra vagy megfelelő konkrét információkra összpontosít, az egységnek továbbított információk típusától és mennyiségétől, valamint az információ várható felhasználástól függően; és

b) a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás trendjeinek és mintáinak stratégiai elemzése.

▼M1

(9) A 34. cikk (2) bekezdésének sérelme nélkül, feladataival összefüggésben minden pénzügyi információs egységnek képesnek kell lennie arra, hogy bármelyik kötelezett szolgáltatótól információt kérjen, szerezzen be és azokat az e cikk (1) bekezdésében foglalt célból felhasználja, akkor is, ha nem került sor jelentés benyújtására a 33. cikk (1) bekezdésének a) pontja vagy a 34. cikk (1) bekezdése szerint.

32a. cikk

(1) A tagállamok központi automatizált mechanizmust – például központi nyilvántartást vagy központi elektronikus adat-visszanyerési rendszert – vezetnek be, amelynek segítségével időben azonosíthatók a hitelintézetek által az adott tagállam területén kezelt, a 260/2012/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletben [1] meghatározott IBAN-nal azonosított fizetési számlával vagy bankszámlával, illetve széffel rendelkező vagy ezek felett ellenőrzést gyakorló természetes vagy jogi személyek. A tagállamok tájékoztatják a Bizottságot e nemzeti mechanizmusok jellemzőiről.

[1] Az Európai Parlament és a Tanács 260/2012/EU rendelete (2012. március 14.) az euroátutalások és -beszedések technikai és üzleti követelményeinek megállapításáról és a 924/2009/EK rendelet módosításáról (HL L 94., 2012.3.30., 22. o.).

▼M1

(2) A tagállamok biztosítják, hogy a tagállami pénzügyi információs egységek közvetlenül, azonnal és szűrés nélkül hozzáférjenek az e cikk (1) bekezdésében említett központi mechanizmusokban szereplő információkhoz. Az információk hozzáférhetők kell, hogy legyenek az illetékes nemzeti hatóságok számára is az ezen irányelvben foglalt feladataik ellátása céljából. A tagállamok biztosítják, hogy minden pénzügyi információs egység képes legyen időben továbbítani az e cikk (1) bekezdésében említett központi mechanizmusban szereplő információkat bármely más pénzügyi információs egységnek, az 53. cikknek megfelelően.

(3) Az (1) bekezdésben említett központi mechanizmusokon keresztül az alábbi információk érhetők el és kereshetők:

— a számlatulajdonos ügyfél és a nevében eljárni kívánó bármely személy tekintetében: a név, továbbá vagy a 13. cikk (1) bekezdésének a) pontját átültető nemzeti rendelkezésekben előírt egyéb azonosító adatok, vagy egyedi azonosító szám;

— a számlatulajdonos ügyfél tényleges tulajdonosa tekintetében: a név, továbbá vagy a 13. cikk (1) bekezdésének b) pontját átültető nemzeti rendelkezésekben előírt egyéb azonosító adatok, vagy egyedi azonosító szám;

— a bank- vagy fizetési számla tekintetében: az IBAN-szám, valamint a számlanyitás és -zárás dátuma;

— széf esetén: a bérlő neve, továbbá vagy a 13. cikk (1) bekezdésének b) pontját átültető nemzeti rendelkezésekben előírt egyéb azonosító adatok, vagy az egyedi azonosító szám és a bérleti időszak.

(4) A tagállamok dönthetnek úgy, hogy előírják a pénzügyi információs egységek és az illetékes hatóságok számára az ezen irányelvben foglalt kötelezettségeik teljesítéséhez szükséges egyéb információk központi mechanizmusokon keresztüli hozzáférhetőségét és kereshetőségét.

(5) 2020. június 26-ig a Bizottság jelentést nyújt be az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak, amelyben értékeli a központi automatizált mechanizmusok biztonságos és hatékony összekapcsolását biztosító feltételeket, műszaki előírásokat és eljárásokat. A jelentéshez szükség esetén jogalkotási javaslatot kell mellékelni.

32b. cikk

(1) A tagállamok biztosítják, hogy a pénzügyi információs egységek és az illetékes hatóságok hozzáférjenek azokhoz az információkhoz, amelyek lehetővé teszik bármely, ingatlannal rendelkező természetes vagy jogi személy időben történő azonosítását, többek között nyilvántartás vagy elektronikus adat-visszanyerési rendszer révén, amennyiben ilyen nyilvántartások vagy rendszerek rendelkezésre állnak.

(2) 2020. december 31-ig a Bizottság jelentést nyújt be az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak, amelyben értékeli a nyilvántartásokban szereplő információk harmonizációjának szükségességét és arányosságát, valamint értékeli e nyilvántartások összekapcsolásának szükségességét. A jelentéshez szükség esetén jogalkotási javaslatot kell mellékelni.

▼B

33. cikk

(1) A tagállamok előírják a kötelezett szolgáltatók és adott esetben igazgatóik és munkavállalóik számára, hogy teljes mértékben működjenek együtt a következők révén:

a) saját kezdeményezésükre a pénzügyi információs egység haladéktalan tájékoztatása – például jelentés benyújtása révén –, ha a kötelezett szolgáltató tudomására jut, vagy feltételezi, illetve alapos gyanú merül fel arra vonatkozóan, hogy bizonyos pénzeszközök – tekintet nélkül az érintett pénzösszeg nagyságára – büntetendő cselekményből befolyt jövedelemből származnak vagy terrorizmus finanszírozásához kapcsolódnak, valamint ilyen esetben azonnali válaszadás a pénzügyi információs egység további információt igénylő kérésére; és

▼M1

b) a pénzügyi információs egység kérelme alapján, annak minden szükséges információval való közvetlen ellátása.

▼B

Minden gyanús ügyletet jelenteni kell, beleértve a megkísérelt ügyleteket is.

(2) Az (1) bekezdésben említett információt a 8. cikk (4) bekezdésének a) pontjával összhangban kijelölt személy eljuttatja annak a tagállamnak a pénzügyi információs egységéhez, amelynek a területén az információt továbbító kötelezett szolgáltató letelepedett.

34. cikk

(1) A 33. cikk (1) bekezdésétől eltérve, a 2. cikk (1) bekezdése 3. pontjának a), b) és d) alpontjában említett kötelezett szolgáltatók esetében a tagállamok kijelölhetik az érintett szakmának egy megfelelő önszabályozó testületét mint a 33. cikk (1) bekezdésében említett információkról tájékoztatandó hatóságot.

A (2) bekezdés sérelme nélkül, a kijelölt önszabályozó testület az e bekezdés első albekezdésében említett esetekben haladéktalanul és szűrés nélkül továbbítja az információkat a pénzügyi információs egységnek.

(2) A tagállamok nem alkalmazzák a 33. cikk (1) bekezdésében megállapított kötelezettségeket a közjegyzőkre, független jogi hivatások képviselőire, könyvvizsgálókra, külső könyvelőkre és adótanácsadókra, e mentesség azonban szigorúan csak azokra az információkra vonatkozik, amelyeket valamely ügyfelük hoz tudomásukra vagy valamely ügyfelükről szerzik be az ügyfél jogi helyzetének megállapításakor vagy az ügyfélnek az igazságszolgáltatási eljárásban vagy azzal kapcsolatban történő védelme vagy képviseletének ellátása során, ideértve az eljárás megindítására vagy az attól való elállásra vonatkozó tanácsadást, attól függetlenül, hogy az ilyen információ kézhezvételére vagy megszerzésére ezen eljárás előtt, alatt vagy után kerül sor.

▼M1

(3) A tagállamok által kijelölt önszabályozó testületek éves jelentést tesznek közzé, amely információkat tartalmaz a következők tekintetében:

a) az 58., az 59. és a 60. cikk alapján hozott intézkedések;

b) adott esetben a 61. cikkben említett jogsértésekről szóló beérkezett jelentések száma;

▼M1

c) adott esetben az (1) bekezdésben említett önszabályozó testületekhez beérkezett jelentések száma, valamint az önszabályozó testületek által a pénzügyi információs egységnek továbbított jelentések száma;

d) adott esetben azon intézkedések száma és leírása, amelyeket a 47. és a 48. cikk értelmében hajtanak végre annak monitoringja céljából, hogy a kötelezett szolgáltatók megfelelnek-e az alábbiak értelmében fennálló kötelezettségeiknek:

i. 10–24. cikk (ügyfél-átvilágítás);

ii. 33., 34. és 35. cikk (gyanús ügyletek bejelentése);

iii. 40. cikk (nyilvántartás); valamint

iv. 45. és 46. cikk (belső ellenőrzések).

▼B

35. cikk

(1) A tagállamok előírják a kötelezett szolgáltatók számára, hogy mindaddig ne hajtsák végre azokat az ügyleteket, amelyekkel összefüggésben tudomásuk van arról, illetve azt feltételezik, hogy az ügylet büntetendő cselekményből származó jövedelemmel vagy terrorizmus finanszírozásával kapcsolatos, mindaddig, amíg végre nem hajtják a 33. cikk (1) bekezdése első albekezdésének a) pontja szerinti intézkedéseket, és amíg nem teljesítik a pénzügyi információs egység vagy az illetékes hatóságok által az érintett tagállam jogával összhangban esetlegesen adott bármely további utasítást.

(2) Amennyiben az (1) bekezdésben említett ügyletek végre nem hajtása nem lehetséges, vagy végrehajtásuk valószínűleg akadályozná a gyanús ügylet kedvezményezettjeinek felderítését, a kötelezett szolgáltatók az ügylet végrehajtását követően haladéktalanul értesítik a pénzügyi információs egységet.

36. cikk

(1) A tagállamok biztosítják, hogy ha a kötelezett szolgáltatóknál az illetékes hatóságok által a 48. cikkel összhangban végzett ellenőrzések során vagy bármilyen más módon az említett hatóságok olyan tényeket tárnak fel, amelyek pénzmosással vagy terrorizmus finanszírozásával állhatnak kapcsolatban, akkor azonnal tájékoztatják a pénzügyi információs egységet.

(2) A tagállamok gondoskodnak arról, hogy a törvény vagy rendelet által a részvény- és devizapiacok, valamint a származtatott pénzügyi eszközök piacának ellenőrzésére felhatalmazott felügyeletek tájékoztassák a pénzügyi információs egységet, ha olyan tényeket tárnak fel, amelyek pénzmosással vagy terrorizmus finanszírozásával állhatnak kapcsolatban.

37. cikk

Ha a kötelezett szolgáltató, illetve a kötelezett szolgáltató igazgatója vagy alkalmazottja jóhiszeműen információkat fed fel a 33. cikk és a 34. cikk szerint, az nem eredményezi egy szerződés vagy bármilyen törvényi, jogszabályi vagy közigazgatási rendelkezés által az adatközlés vonatkozásában előírt korlátozás megszegését, és nem vonja maga után a kötelezett szolgáltatónak, illetve igazgatóinak vagy alkalmazottainak semmilyen felelősségét, még abban az esetben sem, ha a kötelezett szolgáltató, illetve annak igazgatója vagy alkalmazottja előtt nem volt ismeretes, hogy pontosan milyen büntetendő cselekményről van szó, és függetlenül attól, hogy ténylegesen sor került-e jogellenes cselekményre.

▼M1

38. cikk

(1) A tagállamok biztosítják, hogy azok a magánszemélyek – ideértve a kötelezett szolgáltató alkalmazottait és képviselőit –, akik belső eljárások révén vagy a pénzügyi információs egységnek pénzmosás vagy terrorizmusfinanszírozás gyanúját jelentik be, jogi védelemben részesüljenek a fenyegetésekkel, a megtorló vagy ellenséges fellépésekkel és különösen a munkáltató kedvezőtlen vagy megkülönböztető jellegű intézkedéseivel szemben.

(2) A tagállamok biztosítják, hogy azok a magánszemélyek, akik a fenyegetéseknek, megtorló vagy ellenséges fellépéseknek vagy a munkáltató kedvezőtlen vagy megkülönböztető jellegű intézkedéseinek vannak kitéve amiatt, hogy belső eljárások révén vagy a pénzügyi információs egységnek pénzmosás vagy terrorizmusfinanszírozás gyanúját jelentik be, biztonságos módon tehessenek panaszt az érintett illetékes hatóságoknak. A tagállamok – a pénzügyi információs egység által gyűjtött információk bizalmasságának sérelme nélkül – biztosítják azt is, hogy az említett magánszemélyeknek joguk legyen a hatékony jogorvoslathoz az e bekezdés szerinti jogaik védelme érdekében.

▼B

2. SZAKASZ

Információ felfedésének tilalma

39. cikk

(1) A kötelezett szolgáltatók, valamint igazgatóik és alkalmazottaik nem tájékoztathatják sem az érintett ügyfelet, sem egyéb harmadik feleket arról, hogy a 33. vagy a 34. cikkel összhangban adatok kerültek, kerülnek vagy kerülnek majd továbbításra, illetve arról, hogy pénzmosással vagy terrorizmus finanszírozásával kapcsolatos vizsgálat folyik, vagy arra kerülhet sor.

(2) Az (1) bekezdésben meghatározott tilalom nem vonatkozik az információknak az illetékes hatóságok. – ideértve az önszabályozó testületeket is – részére, vagy bűnüldözés céljából történő felfedésére.

▼M1

(3) Az e cikk (1) bekezdésében meghatározott tilalom nem akadályozza az információk felfedését az ugyanazon csoporthoz tartozó tagállami hitelintézetek és pénzügyi intézmények között, illetve ezen intézetek és intézmények és harmadik országokban letelepedett fióktelepeik és többségi tulajdonú leányvállalataik között, feltéve, hogy ezek a fióktelepek és többségi tulajdonú leányvállalatok maradéktalanul megfelelnek a 45. cikk szerinti csoportszintű politikáknak és eljárásoknak – beleértve az információ csoporton belüli megosztására vonatkozó eljárásokat is –, a csoportszintű politikák és eljárások pedig megfelelnek az ezen irányelvben meghatározott követelményeknek.

▼B

(4) Az (1) bekezdésben említett tilalom nem akadályozza az információk felfedését a 2. cikk (1) bekezdése 3. pontjának a) és b) alpontjában említett, tagállambeli kötelezett szolgáltatók vagy olyan harmadik országbeli szolgáltatók között, ahol ezen irányelvvel egyenértékű követelmények alkalmazandók, ha az érintett személyek szakmai tevékenységüket – akár alkalmazottként, akár más módon – ugyanazon jogi személyen belül vagy egy olyan átfogóbb szervezet keretében folytatják, amely szervezethez a személy tartozik, és amelynek közös tulajdonosai vagy közös vezetése van, vagy közös megfelelés-ellenőrzéssel rendelkezik.

▼B

(5) A 2. cikk (1) bekezdésének 1. és 2. pontjában, valamint 3. pontja a) és b) alpontjában említett kötelezett szolgáltatók esetében az e cikk (1) bekezdése szerinti tilalom nem akadályozza az információk felfedését az érintett kötelezett szolgáltatók között azokban az esetekben, amelyek ugyanazon ügyfélre és ugyanazon, két vagy több kötelezett szolgáltatót érintő ügyletre vonatkoznak, amennyiben ezek tagállambeli kötelezett szolgáltatók, vagy olyan harmadik országban található szolgáltatók, ahol ezen irányelvvel egyenértékű követelmények alkalmazandók, továbbá ugyanazon szakmához tartoznak, valamint ha a szakmai titoktartásra és a személyes adatok védelmére vonatkozó előírások hatálya alá tartoznak.

(6) Ha a 2. cikk (1) bekezdése 3. pontjának a) és b) alpontjában említett kötelezett szolgáltatók megkísérlik meggyőzni az ügyfelet arról, hogy hagyjon fel valamely jogellenes tevékenységgel, ez nem minősül az információ e cikk (1) bekezdése szerinti felfedésének.

V. FEJEZET

ADATVÉDELEM, ADATTÁROLÁS ÉS STATISZTIKAI ADATOK

40. cikk

(1) A tagállamok előírják a kötelezett szolgáltatók számára, hogy a nemzeti jognak megfelelően őrizzék meg az alábbi dokumentumokat és információkat bármilyen esetleges pénzmosásnak vagy terrorizmus finanszírozásának a pénzügyi információs egység vagy más illetékes hatóság általi megelőzése, felderítése és az azzal kapcsolatos nyomozás során történő felhasználás céljából:

▼M1

a) ügyfél-átvilágítás esetében a II. fejezetben meghatározott ügyfél-átvilágítási előírások teljesítéséhez szükséges dokumentumok és információk – köztük adott esetben a 910/2014/EU rendeletben meghatározott elektronikus azonosító eszközökkel, releváns bizalmi szolgáltatásokkal, vagy az érintett nemzeti hatóságok által szabályozott, elismert, jóváhagyott vagy elfogadott más biztonságos, távoli vagy elektronikus azonosítási eljárással szerzett információk – másolata, az ügyféllel való üzleti kapcsolat lezárását vagy az alkalmi ügylet időpontját követő öt évig;

▼B

b) az ügyletekkel kapcsolatos bizonyítékok vagy rögzített adatok, melyek lehetnek az ügylet azonosításához szükséges eredeti dokumentumok vagy az alkalmazandó nemzeti jog értelmében az igazságszolgáltatási eljárásokban elfogadható másolatok, az ügyféllel való üzleti kapcsolat lezárását vagy az alkalmi ügylet időpontját követő öt évig.

Az első albekezdésben említett tárolási időszak leteltét követően a tagállamok biztosítják, hogy a kötelezett szolgáltatók törlik a személyes adatokat, hacsak a nemzeti jog másként nem rendelkezik, amelyben meg kell határozni, hogy a kötelezett szolgáltatók mely körülmények között tárolhatják vagy kötelesek tovább tárolni az adatokat. A tagállamok lehetővé tehetik vagy előírhatják az adatok további tárolását, miután alapos értékelést végeztek atekintetben, hogy szükséges és arányos-e a további tárolás, valamint ha azt a pénzmosás vagy a terrorizmusfinanszírozás megelőzésének, felderítésének vagy az azzal kapcsolatos nyomozás céljából szükségesnek tartják. A további tárolás időtartama nem haladhatja meg a további öt évet.

▼M1

Az e bekezdésben említett tárolási időszak, beleértve az öt évet nem meghaladó további tárolási időszakot is, a 32a. cikkben említett központi mechanizmusokon keresztül hozzáférhető adatokra is alkalmazandó.

▼B

(2) 2015. június 25-én valamely tagállamban folyamatban van olyan bírósági eljárás, amely feltételezett pénzmosás vagy terrorizmusfinanszírozás megelőzéséhez, felderítéséhez, az azzal kapcsolatos nyomozáshoz, illetve vádemeléshez kapcsolódik, és valamely kötelezett szolgáltató birtokában van olyan információknak vagy dokumentumoknak, amelyek az említett folyamatban lévő eljáráshoz kapcsolódnak, a kötelezett szolgáltató a nemzeti joggal összhangban 2015. június 25-től számított öt évig tárolhatja ezeket az információkat, illetve dokumentumokat. A tagállamok a nemzeti büntetőjog bizonyítékokra vonatkozó, a büntető eljárásokban folyamatban lévő nyomozásokra és bírósági eljárásokra alkalmazandó rendelkezéseinek sérelme nélkül lehetővé tehetik vagy előírhatják az említett információk, illetve dokumentumok további öt évig történő tárolását, amennyiben megállapításra került, hogy a tárolási időszak meghosszabbítása feltételezett pénzmosás vagy terrorizmusfinanszírozás megelőzése, felderítése, az azzal kapcsolatos nyomozás, vagy az azt érintő vádemelés szempontjából szükséges és arányos.

41. cikk

(1) A személyes adatok ezen irányelv szerinti kezelésére a nemzeti jogba átültetett 95/46/EK irányelv irányadó. A Bizottság és a felügyeleti hatóságok által ezen irányelv szerint kezelt személyes adatokra a 45/2001/EK rendelet irányadó.

(2) A kötelezett szolgáltatók személyes adatokat ezen irányelv alapján kizárólag az 1. cikkben említett pénzmosás és terrorizmusfinanszírozás megelőzése céljából kezelhetnek, és azok e célokkal összeférhetetlen módon való további kezelése tilos. Ezen irányelv alapján tilos a személyes adatok más – például kereskedelmi – célú kezelése.

(3) A kötelezett szolgáltatók üzleti kapcsolat létesítése vagy alkalmi ügylet végrehajtása előtt kötelesek az új ügyfelek számára biztosítani a 95/46/EK irányelv 10. cikkében előírt tájékoztatást. E tájékoztatásnak magában kell foglalnia mindenekelőtt egy általános közleményt azokról a jogi kötelezettségekről, amelyeknek a kötelezett szolgáltatók ezen irányelv értelmében kötelesek megfelelni az ezen irányelv 1. cikkében említett pénzmosás és terrorizmusfinanszírozás megelőzése céljából végzett személyesadat-kezelés során.

(4) Az információ felfedésének a 39. cikk (1) bekezdésében foglalt tilalma alkalmazásában a tagállamok jogalkotási intézkedéseket fogadnak el, amelyekben az alábbi célokból részben vagy teljes mértékben korlátozzák az érintettnek a rá vonatkozó személyes adatokhoz való hozzáféréshez fűződő jogát, amennyiben – kellő figyelemmel az érintett személy jogos érdekeire – e részleges vagy teljes mértékű korlátozás szükséges és arányos intézkedésnek minősül egy demokratikus társadalomban:

a) annak érdekében, hogy a kötelezett szolgáltató vagy az illetékes nemzeti hatóság megfelelően elláthassa az ezen irányelv szerinti feladatait; illetve

▼B

b) az ezen irányelv alkalmazásában végzett hivatalos vagy jogi vizsgálatok, elemzések, nyomozások vagy eljárások akadályozásának elkerülése érdekében, továbbá biztosítandó, hogy a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás megelőzése, felderítése vagy az azzal kapcsolatos nyomozás ne kerüljön veszélybe.

42. cikk

A tagállamok előírják a kötelezett szolgáltatók számára, hogy rendelkezzenek olyan rendszerekkel, amelyek segítségével képesek átfogóan, gyorsan, biztonságos csatornákon keresztül és a megkeresések teljes körű bizalmasságot biztosítva a nemzeti jogukkal összhangban reagálni a pénzügyi információs egységtől vagy más hatóságoktól érkező, arra vonatkozó megkeresésekre, hogy tartanak-e fenn, vagy a megkeresést megelőző öt évben tartottak-e fenn üzleti kapcsolatot meghatározott természetes vagy jogi személyekkel, és e kapcsolat milyen jellegű, illetve milyen jellegű volt.

▼M1

43. cikk

A személyes adatoknak az 1. cikkben említett pénzmosás és terrorizmusfinanszírozás megelőzése céljából ezen irányelv alapján végzett kezelése az (EU) 2016/679 európai parlamenti és tanácsi rendelet ([1]) értelmében közérdeknek minősül.

44. cikk

(1) A tagállamok – a 7. cikk szerinti kockázatértékelés elkészítésének elősegítése céljából – biztosítják, hogy a rendszerek hatékonysága szempontjából fontos kérdésekre vonatkozó átfogó statisztikák révén ellenőrizni tudják a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelmet szolgáló rendszereik hatékonyságát.

(2) Az (1) bekezdésben említett statisztikák közé tartoznak a következők:

a) az irányelv hatálya alá tartozó ágazatok méretére és jelentőségére vonatkozó adatok, többek között a természetes személyek és a szervezetek száma és az egyes ágazatok gazdasági jelentősége;

b) a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni nemzeti rendszer bejelentési, nyomozati és bírósági szakaszaira vonatkozó adatok, többek között a pénzügyi információs egységnek bejelentett gyanús ügyletek száma, az ilyen bejelentéseket követő intézkedések, és éves szinten a vizsgált esetek száma, a vádemeléssel érintett személyek száma, a pénzmosással vagy a terrorizmusfinanszírozással kapcsolatos bűncselekmények miatt jogerősen elítélt személyek száma, az alapbűncselekmények típusai, ha van erre vonatkozó információ, és a befagyasztott, lefoglalt vagy elkobzott vagyon euróban kifejezett értéke;

([1]) Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2016/679 rendelete (2016. április 27.) a természetes személyeknek a személyes adatok kezelése tekintetében történő védelméről és az ilyen adatok szabad áramlásáról, valamint a 95/46/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről (általános adatvédelmi rendelet) (HL L 119., 2016.5.4., 1. o.).

▼M1

c) amennyiben rendelkezésre állnak, a további vizsgálatokat eredményező bejelentések számának és százalékos arányának meghatározására szolgáló adatok a kötelezett szolgáltatók részére készült éves jelentésekkel együtt, részletezve az általuk benyújtott bejelentések hasznosságát és nyomon követését;

d) a pénzügyi információs egység által benyújtott, a hozzá beérkezett, az általa elutasított, valamint a teljeskörűen vagy részben megválaszolt, határokon átnyúló információkérések számára vonatkozó adatok, megkereső országonkénti bontásban;

e) a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelem felügyeletéért felelős illetékes hatóságok, valamint a 32. cikkben meghatározott feladatok ellátásához a pénzügyi információs egység számára rendelkezésre bocsátott humán erőforrások;

f) a helyszíni és helyszínen kívüli felügyeleti intézkedések száma, a felügyeleti intézkedések és a felügyeleti hatóságok által alkalmazott szankciók és igazgatási intézkedések révén azonosított jogsértések száma.

(3) A tagállamok biztosítják a statisztikák összevont áttekintésének évenkénti közzétételét.

(4) A tagállamok a (2) bekezdésben említett statisztikákat évente eljuttatják a Bizottságnak. A Bizottság éves jelentést tesz közzé, amelyben összefoglalja és értelmezi a (2) bekezdésben említett statisztikákat, és e jelentést a honlapján is hozzáférhetővé teszi.

▼B

VI. FEJEZET

POLITIKÁK, ELJÁRÁSOK ÉS FELÜGYELET

1. SZAKASZ

Belső eljárások, képzés és visszajelzés

45. cikk

(1) A tagállamok a valamely csoporthoz tartozó kötelezett szolgáltatók számára előírják, hogy csoportszintű politikákat és eljárásokat alkalmazzanak, többek között adatvédelmi politikát, valamint az információk csoporton belüli – a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelem célját szolgáló – megosztására vonatkozó politikát és eljárásokat. Az említett politikákat és eljárásokat hatékony módon kell végrehajtani, illetve lefolytatni a tagállamokban és harmadik országokban található fióktelepek és többségi tulajdonú leányvállalatok szintjén.

(2) A tagállamok előírják, hogy azok a kötelezett szolgáltatók, amelyek valamely más tagállamban telephelyeket működtetnek, gondoskodjanak arról, hogy e telephelyek tiszteletben tartsák e tagállamnak az ezen irányelvet átültető nemzeti rendelkezéseit.

▼B

(3) A tagállamok biztosítják, hogy amennyiben a kötelezett szolgáltatóknak olyan harmadik országban van fióktelepük vagy többségi tulajdonú leányvállalatuk, amelyekben a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelemre vonatkozó minimumkövetelmények a tagállam által előírtakhoz képest kevésbé szigorúak, a harmadik országban található fióktelep vagy többségi tulajdonú leányvállalat hajtsa végre a tagállami előírásokat, többek között az adatvédelemre vonatkozóan, olyan terjedelemben, ahogy a harmadik ország joga azt lehetővé teszik.

▼M1

(4) A tagállamok, valamint a felügyeleti hatóságok tájékoztatják egymást azokról az esetekről, amikor egy harmadik ország joga nem teszi lehetővé az (1) bekezdésben előírt politikák és eljárások végrehajtását, illetve lefolytatását. A megoldás érdekében ilyen esetekben összehangolt intézkedéseket lehet tenni. Annak értékelése során, hogy melyik harmadik ország joga nem teszi lehetővé az (1) bekezdésben előírt politikák és eljárások végrehajtását, illetve lefolytatását, a tagállamok és az európai felügyeleti hatóságok figyelembe vesznek minden olyan jogi korlátot, amely akadályozhatja az említett politikák és eljárások megfelelő végrehajtását, illetve lefolytatását ideértve a titoktartást, az adatvédelmet és az információcserét akadályozó egyéb korlátokat, amelyek e tekintetben relevánsak lehetnek.

▼B

(5) A tagállamok előírják, hogy azokban az esetekben, amikor az (1) bekezdésben meghatározott politikák és eljárások végrehajtását, illetve lefolytatását egy harmadik ország joga nem teszik lehetővé, a kötelezett szolgáltatók gondoskodjanak arról, hogy az adott harmadik országban működő fióktelepeik és többségi tulajdonú leányvállalataik kiegészítő intézkedéseket foganatosítsanak a pénzmosás vagy a terrorizmusfinanszírozás kockázatának kezelése érdekében, és tájékoztassák a székhelyük szerinti tagállam illetékes hatóságait. Amennyiben a kiegészítő intézkedések nem elegendőek, a székhely szerinti tagállam illetékes hatóságainak további felügyeleti intézkedéseket kell foganatosítaniuk, beleértve többek között a pénzügyi csoport felszólítását arra, hogy a fogadó országban ne létesítsen üzleti kapcsolatokat vagy szüntesse meg azokat, valamint adott esetben arra, hogy fejezze be működését a harmadik országban.

(6) A felügyeleti hatóságok szabályozástechnikai standardtervezeteket dolgoznak ki, amelyekben pontosan meghatározzák az (5) bekezdésben említett kiegészítő intézkedések típusait és a hitelintézetek és pénzügyi intézmények által abban az esetben végrehajtandó minimális intézkedéseket, amennyiben a harmadik ország joga nem teszi lehetővé az (1) és a (3) bekezdésben előírt intézkedések végrehajtását.

A felügyeleti hatóságok az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardtervezeteket 2016. december 26-ig benyújtják a Bizottsághoz.

(7) A Bizottság felhatalmazást kap az e cikk (6) bekezdésében említett szabályozástechnikai standardoknak az 1093/2010/EU rendelet, az 1094/2010/EU rendelet és az 1095/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadására.

(8) A tagállamok biztosítják, hogy az információ csoporton belüli megosztása engedélyezett legyen. Amennyiben a pénzügyi információs egység másként nem rendelkezik, a csoporton belül meg kell osztani azokat a pénzügyi információs egységnek bejelentett információkat, melyek szerint bizonyos pénzösszegek feltételezhetően büntetendő cselekményből származnak vagy terrorizmus finanszírozásához kapcsolódnak.

▼B

(9) A tagállamok előírhatják a 2009/110/EK irányelv 2. cikkének 3. pontja szerinti olyan elektronikuspénz-kibocsátók és a 2007/64/EK irányelv 4. cikke 9. pontja szerinti olyan pénzforgalmi szolgáltatók számára, amelyek a területükön fióktelepnek nem minősülő telephellyel rendelkeznek és amelyeknek a főirodája valamely másik tagállamban van, hogy jelöljenek ki központi kapcsolattartó pontot a területükön, amely a kinevező intézmény nevében biztosítja a pénzmosás és terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelemre vonatkozó szabályok betartását, és elősegíti az illetékes hatóságok felügyeleti feladatainak ellátását, többek között az általuk kért dokumentumok és információk rendelkezésre bocsátásával.

(10) Az európai felügyeleti hatóságok szabályozástechnikai standardtervezeteket dolgoznak ki azokra a kritériumokra vonatkozóan, amelyek alapján meghatározható, hogy mely helyzetben indokolt a (9) bekezdés szerinti központi kapcsolattartó pont kijelölése és annak milyen feladatokat kell ellátnia.

Az európai felügyeleti hatóságok az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardtervezeteket 2017. június 26-ig benyújtják a Bizottsághoz.

(11) A Bizottság felhatalmazást kap az e cikk (10) bekezdésében említett szabályozástechnikai standardoknak az 1093/2010/EU rendelet, az 1094/2010/EU rendelet és az 1095/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadására.

46. cikk

(1) A tagállamok előírják, hogy a kötelezett szolgáltatók az esetükben fennálló kockázatokkal, a jellegükkel és a méretükkel arányos intézkedéseket tegyenek annak érdekében, hogy alkalmazottaik ismerjék az irányelvnek megfelelően elfogadott előírásokat, ideértve többek között a vonatkozó adatvédelmi követelményeket.

Ezek az intézkedések magukban foglalják az alkalmazottaik részvételét rendszeres speciális képzési programokban, amelyek segítséget jelentenek számukra az olyan műveletek felismerésében, amelyek pénzmosással vagy a terrorizmus finanszírozásával lehetnek kapcsolatban, és útmutatást nyújtanak az ilyen esetekben követendő eljárást illetően.

Ha a 2. cikk (1) bekezdésének 3. pontjában felsorolt bármelyik kategóriába tartozó természetes személy szakmai tevékenységét egy jogi személy alkalmazottjaként végzi, akkor az ebben a szakaszban foglalt kötelezettségek nem e természetes személyre, hanem az őt alkalmazó jogi személyre vonatkoznak.

(2) A tagállamok biztosítják, hogy a kötelezett szolgáltatók hozzáférjenek a pénzmosást, valamint a terrorizmust finanszírozók elkövetői módszereire és a gyanús ügyletek felismerését lehetővé tevő utalásokra vonatkozó naprakész információkhoz.

(3) A tagállamok gondoskodnak arról, hogy – ha megvalósítható – a kötelezett szolgáltatók időben visszajelzést kapjanak a feltételezett pénzmosásra vagy terrorizmusfinanszírozásra vonatkozó bejelentések hatékonyságáról és a bejelentések nyomán tett intézkedésekről.

▼B

(4) A tagállamok előírják, hogy adott esetben a kötelezett szolgáltatók kijelöljék az irányító testület azon tagját, aki felelős az ezen irányelvnek való megfeleléshez szükséges törvényi, rendeleti és hatósági rendelkezések végrehajtásáért.

2. SZAKASZ

Felügyelet

47. cikk

▼M1

(1) A tagállamok biztosítják a virtuális fizetőeszközök és rendeleti pénzek közötti átváltási szolgáltatásokat nyújtó szolgáltatók és a letétkezelő pénztárca-szolgáltatók nyilvántartásba vételét, valamint a pénzváltó irodák, a készpénzes csekkbeváltóhelyek és a bizalmi vagyonkezelési tevékenységet végző vagy társasági szolgáltatók nyilvántartásba vételét vagy működésének engedélyezését, és a szerencsejáték-szervezők működésének szabályozását.

▼B

(2) A tagállamok előírják az illetékes hatóságok számára annak biztosítását, hogy az (1) bekezdésben említett szervezeteknél irányító funkciót betöltő személyek, illetve az ilyen szervezetek tényleges tulajdonosai alkalmas és megfelelő személyek legyenek.

(3) A 2. cikk (1) bekezdése 3. pontjának a), b) és d) alpontjában említett kötelezett szolgáltatók tekintetében a tagállamok biztosítják, hogy az illetékes hatóságok megtegyék a szükséges intézkedéseket annak megakadályozására, hogy a vonatkozó területeken jogerősen elítélt bűnelkövetők vagy elkövető társaik az érintett kötelezett szolgáltatókban vezetői feladatokat lássanak el, vagy azok tényleges tulajdonosai legyenek.

48. cikk

(1) A tagállamok előírják az illetékes hatóságoknak, hogy folytassanak hatékony monitoringot az irányelvnek való megfelelés érdekében és tegyék meg a szükséges intézkedéseket a megfelelés biztosítására.

▼M1

(1a) Az eredményes együttműködés és különösen az információcsere elősegítése és előmozdítása érdekében a tagállamok közlik a Bizottsággal a 2. cikk (1) bekezdésében felsorolt kötelezett szolgáltatók illetékes hatóságainak listáját, ideértve azok elérhetőségeit. A tagállamok biztosítják, hogy a Bizottság rendelkezésére bocsátott információkat naprakészen tartják.

A Bizottság honlapján közzéteszi az említett hatóságok jegyzékét és elérhetőségeit. A jegyzékben szereplő hatóságok – saját hatáskörükön belül – kapcsolattartási pontként szolgálnak a többi tagállam azonos hatáskörű illetékes hatóságai számára. A tagállamok pénzügyi felügyeleti hatóságai az európai felügyeleti hatóságok számára kapcsolattartási pontként is szolgálnak.

Ezen irányelv megfelelő végrehajtása érdekében a tagállamok előírják, hogy valamennyi kötelezett szolgáltató a helyszíni és helyszínen kívüli felügyelet végrehajtására kiterjedő hatásköröket magában foglaló, megfelelő felügyelet alatt álljon, valamint jogsértés esetén a helyzet orvoslása céljából megfelelő és arányos közigazgatási intézkedéseket hoznak.

▼M1

(2) A tagállamok biztosítják, hogy az illetékes hatóságok megfelelő hatáskörrel rendelkezzenek – többek között a megfelelés monitoringja és az ellenőrzések végrehajtása szempontjából releváns információk igénylésére vonatkozó hatáskörrel –, valamint hogy feladataik ellátásához megfelelő pénzügyi, humán és műszaki erőforrás álljon rendelkezésükre. A tagállamok biztosítják, hogy az említett hatóságok személyzete feddhetetlen és kellően képzett legyen, valamint megfeleljen a magas szakmai színvonal fenntartására vonatkozó előírásoknak, többek között a titoktartásra, az adatvédelemre és az összeférhetetlenség kezelésére vonatkozó szabályoknak.

▼B

(3) A hitelintézetek és pénzügyi intézmények, valamint a szerencsejáték-szervezők esetében az illetékes hatóságoknak megerősített felügyeleti jogkörrel kell rendelkezniük.

▼M1

(4) A tagállamok biztosítják, hogy azon tagállam illetékes hatóságai, amelyekben a kötelezett szolgáltató telephelyeket működtet, felügyeljék, hogy e telephelyek betartják-e e tagállamnak az irányelvet átültető nemzeti rendelkezéseit.

Egy csoport részét képező hitelintézetek és pénzügyi intézmények esetében a tagállamok biztosítják, hogy az első albekezdésben foglalt célok érdekében az anyavállalat letelepedési helye szerinti tagállam illetékes hatóságai együttműködjenek a csoport részét képező telephelyek letelepedési helye szerinti tagállam illetékes hatóságaival.

A 45. cikk (9) bekezdésében említett telephelyek esetében az e bekezdés első albekezdésében említett felügyelet magában foglalhatja azt is, hogy az azonnali orvoslást igénylő súlyos hiányosságok esetén e hatóságok megfelelő és arányos intézkedéseket hozhassanak. Ezen intézkedéseknek átmenetieknek kell lenniük, és meg kell őket szüntetni, amint az azonosított hiányosságok orvoslása – többek között a 45. cikk (2) bekezdésével összhangban, a kötelezett szolgáltató székhelye szerinti tagállam illetékes hatóságainak segítségével vagy azokkal együttműködésben – megtörtént.

▼B

(5) A tagállamok biztosítják, hogy annak a tagállamnak az illetékes hatóságai, amelyben a kötelezett szolgáltató telephelyeket működtet, együttműködjenek azon tagállam illetékes hatóságaival, amelyben a kötelezett szolgáltató főirodája található, biztosítandó az ezen irányelvben foglalt előírások betartásának hatékony felügyeletét.

▼M1

Egy csoport részét képező hitelintézetek és pénzügyi intézmények esetében a tagállamok biztosítják, hogy az anyavállalat letelepedési helye szerinti tagállam illetékes hatóságai felügyeljék a 45. cikk (1) bekezdésében említett csoportszintű politikák és eljárások eredményes végrehajtását, illetve lefolytatását. Ennek érdekében a tagállamok biztosítják, hogy a csoport részét képező hitelintézetek és pénzügyi intézmények letelepedési helye szerinti tagállamok illetékes hatóságai együttműködjenek az anyavállalat letelepedési helye szerinti tagállam illetékes hatóságaival.

▼B

(6) A tagállamok biztosítják, hogy a kockázatalapú felügyeleti megközelítés alkalmazásakor az illetékes hatóságok:

a) jól ismerjék a tagállamukban felmerülő pénzmosási és terrorizmusfinanszírozási kockázatokat;

▼B

b) a helyszínen és a helyszínen kívül hozzáférjenek valamennyi, a kötelezett szolgáltatók ügyfeleivel, termékeivel és szolgáltatásaival összefüggő konkrét belföldi és nemzetközi kockázatokra vonatkozó lényeges információhoz; és

c) a helyszíni és helyszínen kívüli ellenőrzés gyakoriságát és intenzitását a kötelezett szolgáltatók kockázati profiljához és a tagállamban felmerülő pénzmosási és terrorizmusfinanszírozási kockázatokhoz igazítsák.

(7) A kötelezett szolgáltatók pénzmosással és terrorizmusfinanszírozással kapcsolatos kockázati profiljának – többek között a meg nem felelés kockázatának – értékelését időszakosan felül kell vizsgálni, illetve abban az esetben is, ha a kötelezett szolgáltató vezetésében és működésében jelentős esemény vagy változás következik be.

(8) A tagállamok biztosítják, hogy az illetékes hatóságok figyelembe vegyék a kötelezett szolgáltatók rendelkezésére álló mérlegelési jogkört és megfelelően ellenőrizzék az ebbe a mérlegelési jogkörbe tartozó kockázatértékeléseket, valamint belső eljárásrendjük, ellenőrzéseik és eljárásaik megfelelőségét és végrehajtását.

(9) A 2. cikk (1) bekezdése 3. pontjának a), b) és d) alpontjában említett kötelezett szolgáltatók esetében a tagállamok lehetővé tehetik, hogy az e cikk (1) bekezdésében említett feladatokat önszabályozó testületek végezzék, feltéve, hogy ezek az önszabályozó testületek eleget tesznek e cikk (2) bekezdésének.

(10) Az európai felügyeleti hatóságok 2017. június 26-ig az illetékes hatóságoknak címzett iránymutatást bocsátanak ki az 1093/2010/EU rendelet, az 1094/2010/EU rendelet, illetve az 1095/2010/EU rendelet 16. cikkének megfelelően a kockázatalapon végzett felügyelet jellemzőire és azon lépésekre vonatkozóan, amelyeket az ilyen felügyelet esetén alkalmazni kell. Külön figyelmet kell fordítani a vállalkozás méretére és jellegére, és ha szükséges és arányos, különös intézkedéseket kell megállapítani.

3. SZAKASZ

Együttműködés

I. alszakasz

Nemzeti együttműködés

▼M1

49. cikk

A tagállamok biztosítják, hogy a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelemben részt vevő döntéshozók, pénzügyi információs egységek, felügyeletek és egyéb illetékes hatóságok, valamint – amennyiben ezen irányelv hatályán belül járnak el – az adóhatóságok és a bűnüldöző hatóságok rendelkezzenek olyan hatékony mechanizmussal, amely lehetővé teszi számukra, hogy a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelemre irányuló politikáik és tevékenységük kidolgozása és végrehajtása terén együttműködjenek, és azt a tagállamon belül koordinálják, többek között a 7. cikk szerinti kötelezettségük teljesítése céljából.

▼B

II. alszakasz

Együttműködés az európai felügyeleti hatóságokkal

50. cikk

Az illetékes hatóságok ellátják az európai felügyeleti hatóságokat az ezen irányelv szerinti feladataik végrehajtásához szükséges információkkal.

▼M1

IIa. Alszakasz

A tagállamok illetékes hatóságai közötti együttműködés

50a. cikk

A tagállamok nem tiltják és nem sújtják észszerűtlen vagy indokolatlanul korlátozó feltételekkel az illetékes hatóságok közötti információcserét és segítségnyújtást ezen irányelv alkalmazásában. A tagállamok különösen biztosítják, hogy az illetékes hatóságok ne utasítsák vissza a segítségnyújtás iránti kérést az alábbi okokból:

a) a kérést úgy tekintik, hogy annak adóügyi vonatkozásai is vannak;

b) a nemzeti jog titoktartási kötelezettséget vagy az adatok bizalmasságának megőrzésére vonatkozó kötelezettséget ír elő a kötelezett szolgáltatók számára, kivéve azokat az eseteket, amikor a keresett releváns információ ügyvédi titoktartási kötelezettség vagy jogszabályon alapuló szakmai titoktartási kötelezettség hatálya alá tartozik a 34. cikk (2) bekezdésében leírtak szerint;

c) a kérést fogadó tagállamban vizsgálat, nyomozás vagy eljárás van folyamatban, kivéve, ha a segítségnyújtás hátráltatná az említett vizsgálatot, nyomozást vagy eljárást;

d) a kérést benyújtó azonos hatáskörű illetékes hatóság jellege vagy jogállása eltér a kérést fogadó illetékes hatóságétól.

▼B

III. alszakasz

Együttműködés a Pénzügyi Információs Egységek között és a Bizottsággal

51. cikk

A Bizottság támogatást adhat a koordináció megkönnyítéséhez, beleértve a pénzügyi információs egységek közötti információcserét az Unión belül. A Bizottság rendszeresen összehívhatja a tagállami pénzügyi információs egységek képviselőiből álló Uniós Pénzügyi Információs Egységek Platformjának ülését a pénzügyi információs egységek közötti együttműködés előmozdítása, eszmecsere, valamint egyrészt a pénzügyi információs egységek és a bejelentést tevő szolgáltatók számára lényeges végrehajtási kérdésekkel, másrészt az együttműködéshez kapcsolódó kérdésekkel összefüggő tanácsadás érdekében; ilyen utóbbi kérdés lehet például a pénzügyi információs egységek közötti hatékony együttműködés, a határon átnyúló dimenziójú gyanús ügyletek azonosítása, a FIU.net-en vagy annak utódján keresztül történő bejelentések formátumának az egységesítése, a határon átnyúló ügyek közös elemzése, valamint a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás nemzeti és nemzetközi szintű kockázatainak értékelése szempontjából fontos trendek és tényezők azonosítása.

▼B

52. cikk

A tagállamok biztosítják, hogy pénzügyi információs egységek szervezeti jogállásuktól függetlenül a lehető legnagyobb mértékben együttműködjenek.

53. cikk

▼M1

(1) A tagállamok biztosítják, hogy a pénzügyi információs egységek – saját kezdeményezésre vagy kérésre – kicseréljék az olyan információkat, amelyek a pénzmosással vagy a terrorizmus finanszírozásával, illetve az abban érintett természetes vagy jogi személlyel kapcsolatos információknak a pénzügyi információs egység általi kezelése vagy elemzése során fontosak lehetnek – függetlenül a kapcsolódó alapbűncselekmények típusától – és még abban az esetben is, ha a kapcsolódó alapbűncselekmények típusa az információcsere időpontjában nem ismeretes.

▼B

Az erre vonatkozó kérésnek tartalmaznia kell a lényeges tényeket, háttér-információkat, a kérés indokát és azt, hogy a kért információt milyen módon használják fel. Amennyiben a pénzügyi információs egységek erről megállapodnak, több különböző információcsere-mechanizmust is lehet alkalmazni, különösen a FIU.net-en vagy annak utódján keresztül.

Ha valamely pénzügyi információs egységhez a 33. cikk (1) bekezdése első albekezdésének a) pontja alapján valamely más tagállamot érintő bejelentés érkezik, a bejelentést azonnal továbbítania kell az érintett tagállam pénzügyi információs egysége részére.

(2) A tagállamok biztosítják, hogy a megkeresett pénzügyi információs egység köteles legyen a számára belföldön általában rendelkezésre álló hatáskörét teljes mértékben felhasználni az információ megszerzésére és elemzésére, amikor választ ad egy másik pénzügyi információs egység (1) bekezdésben említett információkérésére. A megkeresett pénzügyi információs egység köteles időben reagálni a megkeresésre.

Amennyiben egy pénzügyi információs egység kíván további információkat szerezni az ő területén működő, másik tagállamban letelepedett kötelezett szolgáltatóról, akkor a megkeresést azon tagállam pénzügyi információs egységéhez kell intézni, amelynek területén a kötelezett szolgáltató letelepedett. ►M1 Az említett pénzügyi információs egység a 33. cikk (1) bekezdése szerint információkat szerez, és haladéktalanul továbbítja a válaszokat. ◄

(3) A pénzügyi információs egység az információcserét csak abban a kivételes esetben tagadhatja meg, ha az ellentétes lenne nemzeti jogának alapelveivel. Az említett kivételeket pontosan meg kell határozni, elkerülendő az információkkal való visszaélést és azok elemzési célú szabad cseréjének indokolatlan korlátozását.

54. cikk

Az 52. és az 53. cikknek megfelelően kapott információt és dokumentumokat a pénzügyi információs egység ezen irányelv szerinti feladatainak végrehajtására kell felhasználni. Az 52. és az 53. cikk szerinti információk és dokumentumok átadása során a továbbító pénzügyi információs egység korlátozhatja vagy feltételekhez kötheti a szóban forgó információ felhasználását. Az információt fogadó pénzügyi információs egység minden ilyen korlátozásnak és feltételnek eleget tesz.

▼M1

A tagállamok biztosítják, hogy a pénzügyi információs egységek jelöljenek ki legalább egy olyan kapcsolattartó személyt vagy pontot, amely a többi tagállam pénzügyi információs egységeitől érkező információkérések fogadásáért felelős.

▼B

55. cikk

(1) A tagállamok biztosítják, hogy az 52. és 53. cikk szerint átadott információkat kizárólag arra a célra használják fel, amelyre azokat kérték vagy adták, valamint hogy az említett információkat az azokat fogadó pénzügyi információs egység kizárólag az információt szolgáltató pénzügyi információs egység előzetes hozzájárulásával továbbíthassa más hatóságok, szervezetek vagy hivatalok részére, illetve használhassa fel az eredetileg jóváhagyottaktól eltérő célokra.

▼M1

(2) A tagállamok biztosítják, hogy a megkeresett pénzügyi információs egységnek haladéktalanul és a lehető legszélesebb körben meg kell adnia – függetlenül a kapcsolódó alapbűncselekmények típusától – az előzetes hozzájárulást az információnak az illetékes hatóságok részére történő továbbításához. A megkeresett pénzügyi információs egység nem tagadhatja meg a hozzájárulást az információk továbbításához, kivéve, ha ez kívül esne a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelemre vonatkozó szabályainak alkalmazási körén, vagy hátráltatná valamely nyomozás lefolytatását, vagy bármely egyéb módon ellentétes lenne az adott tagállam jogának alapelveivel. A hozzájárulás megtagadását megfelelően indokolni kell. Az említett kivételeket úgy kell meghatározni, hogy elkerülhető legyen az illetékes hatóságok számára történő információ-továbbítással való visszaélés, és annak indokolatlan korlátozása.

▼B

56. cikk

(1) A tagállamok kötelezik pénzügyi információs egységeiket arra, hogy az egymás közötti kommunikációhoz védett csatornákat vegyenek igénybe, és ösztönzik a FIU.net vagy annak utódja használatát.

(2) A tagállamok biztosítják, hogy pénzügyi információs egységeik – az ebben az irányelvben meghatározott feladataik teljesítése céljából – működjenek együtt a legfejlettebb technológiák alkalmazása érdekében a nemzeti joguknak megfelelően. Ezeknek a technológiáknak lehetővé kell tenniük, hogy a pénzügyi információs egységek a személyes adatok teljes védelmének biztosítása mellett anonim módon összevessék adataikat más pénzügyi információs egységek adataival annak érdekében, hogy felkutassák a pénzügyi információs egységek elemzéseinek más tagállamokban található alanyait és azonosítsák jövedelmüket és pénzeszközeiket.

▼M1

57. cikk

A 3. cikk 4. pontjában említett alapbűncselekményeknek az egyes tagállamok jogában szereplő eltérő meghatározása nem akadályozhatja a pénzügyi információs egységeket abban, hogy segítséget nyújtsanak más pénzügyi információs egységeknek, és nem korlátozhatja az 53., az 54. és az 55. cikk szerinti információcserét, -továbbítást és -felhasználást.

▼M1

III a. Alszakasz

A hitelintézetek és pénzügyi intézmények felügyeletét ellátó illetékes hatóságok és a szakmai titoktartásra kötelezett egyéb hatóságok közötti együttműködés

57a. cikk

(1) A tagállamok előírják, hogy minden olyan személyt, aki az ezen irányelvnek való megfelelés tekintetében a hitelintézetek és pénzügyi intézmények felügyeletét ellátó illetékes hatóságoknak dolgozik vagy dolgozott, valamint az ezen illetékes hatóságok nevében eljáró könyvvizsgálókat vagy szakértőket szakmai titoktartás kötelez.

A büntetőjog hatálya alá tartozó esetek sérelme nélkül, az ezen irányelv szerinti kötelezettségeik teljesítése során az első albekezdésben említett személyek a tudomásukra jutó bizalmas információkat csak összefoglaló vagy összesített formában fedhetik fel olyan módon, amelyből az egyes hitelintézeteket és pénzügyi intézményeket nem lehet azonosítani.

(2) Az (1) bekezdés nem zárja ki az információcserét a következők között:

a) azon illetékes hatóságok, amelyek ezen irányelvnek vagy a hitelintézetek és pénzügyi intézmények felügyeletével kapcsolatos más jogalkotási aktusoknak megfelelően egy adott tagállamon belül a hitelintézeteket és pénzügyi intézményeket felügyelik;

b) azon illetékes hatóságok, amelyek ezen irányelvnek vagy a hitelintézetek és pénzügyi intézmények felügyeletével kapcsolatos más jogalkotási aktusoknak megfelelően egy másik tagállamon belül a hitelintézeteket és pénzügyi intézményeket felügyelik, ideértve az 1024/2013/EU tanácsi irányelvnek ([1]) megfelelően eljáró Európai Központi Bankot (EKB). Az említett információcserére az (1) bekezdésben megjelölt szakmai titoktartási feltételek vonatkoznak.

Legkésőbb 2019. január 10-ig a hitelintézeteket és pénzügyi intézményeket ezen irányelvnek megfelelően felügyelő illetékes hatóságok, valamint az 1024/2013/EK rendelet 27. cikkének (2) bekezdése és a 2013/36/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv ([2]) 56. cikke első albekezdésének g) pontja szerint eljáró EKB – az európai felügyeleti hatóságok támogatásával – megállapodást kötnek az információcsere gyakorlati feltételeiről.

([1]) A Tanács 1024/2013/EU rendelete (2013. október 15.) az Európai Központi Banknak a hitelintézetek prudenciális felügyeletére vonatkozó politikákkal kapcsolatos külön feladatokkal történő megbízásáról (HL L 287., 2013.10.29., 63. o.).

([2]) Az Európai Parlament és a Tanács 2013/36/EU irányelve (2013. június 26.) a hitelintézetek tevékenységéhez való hozzáférésről és a hitelintézetek és befektetési vállalkozások prudenciális felügyeletéről, a 2002/87/EK irányelv módosításáról, a 2006/48/EK és a 2006/49/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 176., 2013.6.27., 338. o.).

▼M1

(3) A hitelintézeteket és pénzügyi intézményeket felügyelő, az (1) bekezdésben említett bizalmas információkhoz jutó illetékes hatóságok ezeket az információkat kizárólag az alábbi célokra használhatják fel:

a) az ezen irányelv vagy a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelemmel, a prudenciális szabályozással és a hitelintézetek és pénzügyi intézmények felügyeletével kapcsolatos más jogalkotási aktusok szerinti feladataik ellátása során, ideértve a szankciók alkalmazását;

b) a hitelintézeteket és pénzügyi intézményeket felügyelő illetékes hatóság határozatával szembeni fellebbviteli eljárásban, ideértve a bírósági eljárásokat;

c) bírósági eljárásokban, amelyet olyan különös rendelkezések alapján kezdeményeztek, amelyeket az ezen irányelv területén vagy a prudenciális szabályozás és a hitelintézetek és pénzügyi intézmények felügyelete terén elfogadott uniós jog határoz meg.

(4) A tagállamok biztosítják, hogy ezen irányelv alkalmazásában a hitelintézeteket és pénzügyi intézményeket felügyelő illetékes hatóságok jellegüktől vagy jogállásuktól függetlenül a lehető legnagyobb mértékben együttműködjenek. Ez az együttműködés magában foglalja azt is, hogy – a megkeresett illetékes hatóság hatáskörének keretein belül – a megkereső illetékes hatóság nevében vizsgálatot indítsanak, és az ilyen vizsgálat során szerzett információkat a későbbiekben kicseréljék.

(5) A tagállamok felhatalmazhatják a hitelintézetek és pénzügyi intézmények felügyeletét ellátó nemzeti illetékes hatóságaikat arra, hogy együttműködési megállapodásokat kössenek, amelyek meghatározzák az együttműködést és a bizalmas információk cseréjét harmadik országok olyan illetékes hatóságaival, amelyek az említett nemzeti illetékes hatóságokkal azonos hatáskörűek. Ezek az együttműködési megállapodások a viszonosság alapján, kizárólag abban az esetben köthetők meg, ha a felfedett információkra legalább az (1) bekezdésben említett szakmai titoktartási követelmények garanciáival egyenértékű garanciák vonatkoznak. Az ezen együttműködési megállapodásoknak megfelelően kicserélt bizalmas információkat az említett hatóságok felügyeleti feladatának ellátása céljából használják fel.

Amennyiben a kicserélt információ egy másik tagállamból származik, azt csak azon illetékes hatóság kifejezett hozzájárulásával lehet felfedni, amely azt megosztotta, és adott esetben kizárólag abból a célból, amelyhez az említett hatóság hozzájárulását adta.

57b. cikk

(1) Az 57a. cikk (1) és (3) bekezdésének ellenére és a 34. cikk (2) bekezdésének sérelme nélkül a tagállamok engedélyezhetik az információcserét az ugyanazon tagállamon belüli vagy különböző tagállamokban működő illetékes hatóságok között, valamint az illetékes hatóságok és a pénzügyi ágazatbeli szervezetek és a 2. cikk (1) bekezdésének 3. pontjában említett szakmai tevékenységeik gyakorlása során eljáró természetes vagy jogi személyek felügyeletével megbízott hatóságok és a pénzügyi piacok felügyeletéért jogszabály alapján felelős hatóságok között saját felügyeleti feladataik ellátása során.

▼M1

A kapott információra minden esetben az 57a. cikk (1) bekezdésében említett szakmai titoktartási követelményekkel legalább egyenértékű követelmények vonatkoznak.

(2) Az 57a. cikk (1) és (3) bekezdése ellenére, a tagállamok a nemzeti jogban megállapított rendelkezések alapján engedélyezhetik bizonyos információk felfedését más olyan nemzeti hatóságok számára, amelyek a pénzügyi piacok felügyeletéért jogszabály alapján felelősek, vagy amelyek kijelölt felelősségi területe a pénzmosás, a kapcsolódó alapbűncselekmények vagy terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelem.

Az ezen bekezdésnek megfelelően kicserélt bizalmas információkat azonban az érintett hatóságok csak jogi feladataik ellátása céljából használhatják fel. Az említett információkhoz hozzáféréssel rendelkező személyekre az 57a. cikk (1) bekezdésében említett szakmai titoktartási követelményekkel legalább egyenértékű követelmények vonatkoznak.

(3) A tagállamok a következő feltételekkel engedélyezhetik az ezen irányelvnek való megfelelés érdekében a hitelintézetek felügyeletéhez kapcsolódó bizonyos információk felfedését a parlamentek vizsgálóbizottságai, a számvevőszékek vagy az egyéb, vizsgálatokért felelős szervek számára:

a) a szerveknek az említett hitelintézetek felügyeletéért felelős hatóságok intézkedéseinek kivizsgálására vagy ellenőrzésére, vagy az ilyen felügyeletre vonatkozó jogszabályalkotásra a nemzeti jogban pontosan meghatározott megbízatása van;

b) az a) pontban említett megbízatás teljesítéséhez szigorúan szükség van az információra;

c) az információhoz hozzáféréssel rendelkező személyekre a nemzeti jog alapján legalább az 57a. cikk (1) bekezdésében említettel egyenértékű szakmai titoktartási kötelezettség vonatkozik;

d) amennyiben az információ egy másik tagállamból származik, az nem fedhető fel azon illetékes hatóságok kifejezett hozzájárulása nélkül, amelyek azt nyilvánosságra hozták, és kizárólag abból a célból fedhető fel, amelyhez az említett hatóságok hozzájárulásukat adták.

▼B

4. SZAKASZ

Szankciók

58. cikk

(1) A tagállamok biztosítják, hogy a kötelezett szolgáltatók az ezen irányelvet átültető nemzeti rendelkezések megsértéséért az e cikkel és az 59–61. cikkel összhangban felelősségre vonhatóak legyenek. Az ezen előírásból következő szankcióknak vagy intézkedéseknek hatékonynak, arányosnak és visszatartó erejűnek kell lenniük.

(2) A tagállamok büntetőjogi szankciók megállapításával és alkalmazásával kapcsolatos jogának sérelme nélkül a tagállamok szabályokat állapítanak meg a közigazgatási szankciókra és intézkedésekre vonatkozóan, valamint biztosítják, hogy illetékes hatóságaik megállapíthassanak ilyen szankciókat és intézkedéseket az ezen irányelvet átültető nemzeti rendelkezések megszegése esetére, továbbá gondoskodnak arról, hogy e szankciók és intézkedések alkalmazásra kerülnek.

▼B

A tagállamok dönthetnek úgy, hogy a tagállami büntetőjog hatálya alá tartozó jogsértésekre vonatkozóan nem állapítanak meg közigazgatási szankciókat vagy intézkedéseket előíró szabályokat. Ilyen esetben a tagállamok közlik a Bizottsággal büntetőjoguk vonatkozó rendelkezéseit.

▼M1

A tagállamok biztosítják továbbá, hogy amennyiben illetékes hatóságaik olyan büntetőjogi jogsértést azonosítanak, amely büntetőjogi szankciót von maga után, erről kellő időben tájékoztatják a bűnüldöző hatóságokat.

▼B

(3) A tagállamok biztosítják, hogy amennyiben a kötelezettségek jogi személyre vonatkoznak, az ezen irányelvet átültető nemzeti rendelkezések megsértése esetén a szankciók és az intézkedések alkalmazhatók legyenek a vezető testület tagjaira vagy bármely természetes személyre, aki a nemzeti jog szerint felelős a kötelezettség megszegéséért.

(4) A tagállamok biztosítják, hogy az illetékes hatóságok rendelkezzenek minden olyan felügyeleti és vizsgálati hatáskörrel, amely feladataik ellátásához szükséges.

(5) Az illetékes hatóságok ezen irányelvvel és a nemzeti joggal összhangban, a következők bármelyike szerint gyakorolják a közigazgatási szankciók és intézkedések megállapítására vonatkozó hatásköreiket:

a) közvetlenül;

b) más hatóságokkal együttműködésben;

c) oly módon, hogy felelősségüket megtartva más hatóságokra ruházzák át hatásköreiket;

d) az illetékes igazságügyi hatóságok megkeresésével.

Az illetékes hatóságok a közigazgatási szankciók és intézkedések megállapítására vonatkozó hatáskörük gyakorlása során szorosan együttműködnek annak biztosítása érdekében, hogy az említett közigazgatási szankciók és intézkedések elérjék a kívánt hatást, és a határon átnyúló esetek kezelése során koordinálják intézkedéseiket.

59. cikk

(1) A tagállamok biztosítják, hogy ez a cikk alkalmazandó legyen legalább azokban a helyzetekben, amikor a kötelezett szolgáltatók súlyosan, ismétlődően, rendszeresen vagy e módokat ötvözve megsértik a következő cikkekben előírt követelményeket:

a) 10–24. cikk (ügyfél-átvilágítás);

b) 33., 34. és 35. cikk (gyanús ügyletek bejelentése);

c) 40. cikk (nyilvántartás); és

d) 45. és 46. cikk (belső kontrollok).

(2) A tagállamok biztosítják, hogy az (1) bekezdésben említett esetekben az alkalmazható közigazgatási szankciók és intézkedések magukban foglalják legalább a következőket:

a) nyilvános nyilatkozat, amely megnevezi a természetes vagy jogi személyt és a jogsértés természetét;

b) határozat, amely előírja a természetes vagy jogi személy számára, hogy hagyjon fel az adott magatartással és tartózkodjon a magatartás megismétlésétől;

▼B

c) olyan kötelezett szolgáltató esetében, amely engedélyezés hatálya alá tartozik, az engedély visszavonása vagy felfüggesztése;

d) a kötelezett szolgáltató vezető testülete valamely – a kötelezettségszegésért felelősnek tartott – tagjának vagy a kötelezettségszegésért felelős bármely más természetes személynek az átmeneti eltiltása vezető funkciójának a kötelezett szolgáltatókban történő gyakorlásától;

e) maximális közigazgatási pénzbírság, melynek összege a jogsértésből származó nyereség összegének legalább kétszerese, amennyiben a nyereség meghatározható, vagy pedig legalább 1 000 000 EUR.

(3) A tagállamok gondoskodnak arról, hogy – a (2) bekezdés e) pontjától eltérve – amennyiben az érintett kötelezett szolgáltató hitelintézet vagy pénzügyi intézmény, az alábbi szankciók is alkalmazhatók legyenek:

a) jogi személy esetében legalább 5 000 000 EUR összegű vagy a legutolsó rendelkezésre álló, az ügyvezető szerv által jóváhagyott beszámoló szerinti teljes éves árbevétel 10 %-ával egyenértékű maximális közigazgatási pénzbírság; amennyiben a kötelezett szolgáltató anyavállalat vagy anyavállalat leányvállalata, amelynek a 2013/34/EU irányelv 22. cikkével összhangban összevont pénzügyi beszámolót kell készítenie, a figyelembe veendő teljes árbevétel a legutolsó rendelkezésre álló, a legfelsőbb szintű anyavállalat ügyvezető szerve által jóváhagyott összevont beszámoló szerinti teljes éves árbevétel vagy a vonatkozó számviteli irányelvek szerinti, annak megfelelő típusú bevétel;

b) természetes személy esetében legalább 5 000 000 EUR összegű, illetve azokban a tagállamokban, amelyekben nem az euro a hivatalos pénznem, a nemzeti pénznemben 2015. június 25-én ennek megfelelő értékű maximális közigazgatási pénzbírság.

(4) A tagállamok felhatalmazhatják az illetékes hatóságaikat arra, hogy a (2) bekezdés a)–d) pontjában említetteken túl egyéb típusú közigazgatási szankciókat szabjanak ki, vagy a (2) bekezdés e) pontjában és a (3) bekezdésben említett összegeket meghaladó közigazgatási pénzbírságot vessenek ki.

60. cikk

(1) A tagállamok gondoskodnak arról, hogy az ezen irányelvet átültető nemzeti rendelkezések megsértéséért közigazgatási szankciót vagy intézkedést elrendelő jogerős határozatokat az illetékes hatóságok hivatalos honlapjukon közvetlenül azt követően közzétegyék, hogy a szankció által sújtott természetes vagy jogi személy értesítést kapott e határozatról. A közzétételnek legalább a jogsértés típusára és jellegére, valamint a felelős természetes vagy jogi személyek kilétére vonatkozó információkat tartalmaznia kell. A tagállamok nem kötelesek alkalmazni ezen albekezdést a vizsgálati jellegű intézkedéseket elrendelő határozatokra.

Amennyiben az illetékes hatóság az első albekezdésben említett felelős természetes vagy jogi személyek kilétének vagy ezen természetes vagy jogi személyek személyes adatainak közzétételét az ilyen jellegű adatok közzétételének arányosságára vonatkozó, eseti alapú értékelés alapján aránytalannak találja, vagy ha a közzététel veszélyezteti a pénzügyi piacok stabilitását vagy valamely folyamatban lévő vizsgálatot, az illetékes hatóság köteles:

▼B

a) elhalasztani a közigazgatási szankciót vagy az intézkedést elrendelő határozat közzétételét mindaddig, amíg a közzététel ellen szóló okok meg nem szűnnek; vagy

b) a közigazgatási szankciót vagy intézkedést elrendelő határozatot anonimizálva, a nemzeti jognak megfelelő módon közzétenni, ha ezen anonim közzététel hatékony védelmet jelent az érintett személyes adatok számára; a közigazgatási szankció vagy intézkedés anonim közzététele esetén a vonatkozó adatok közzétételét ésszerű hosszúságú időre el lehet halasztani, amennyiben előre látható, hogy ezen időszak alatt az anonim közzététel okai megszűnnek; vagy

c) eltekinteni a közigazgatási szankciót vagy az intézkedést elrendelő határozat közzétételétől, amennyiben a fenti a) és b) pontban meghatározott opciókat nem tekintik elégségesnek annak biztosításához, hogy:

   i. a pénzügyi piacok stabilitása ne kerüljön veszélybe; vagy

   ii. a kisebb jelentőségűnek tartott intézkedésekről szóló határozatok közzététele arányos legyen.

(2) Amennyiben a tagállamok engedélyezik azon határozatok közzétételét is, melyek ellen jogorvoslati kérelmet nyújtottak be, az illetékes hatóságoknak haladéktalanul közzé kell tenniük a hivatalos honlapjukon ezt az információt, valamint a későbbiekben a jogorvoslati eljárás eredményére vonatkozó információt. A közigazgatási szankciót vagy intézkedést elrendelő korábbi határozatot semmissé tevő határozatokat ugyancsak közzé kell tenni.

(3) Az illetékes hatóságoknak biztosítaniuk kell, hogy az e cikkel összhangban nyilvánosságra hozott információk a közzétételt követően öt évig elérhetőek maradjanak a hivatalos honlapjukon. A nyilvánosságra hozott személyes adatokat azonban csak annyi ideig lehet elérhető az illetékes hatóság honlapján, ameddig ez az alkalmazandó adatvédelmi szabályok alapján ez szükséges.

(4) A tagállamok biztosítják, hogy a közigazgatási szankciók vagy intézkedések típusának és szintjének meghatározásakor az illetékes hatóságok minden lényeges körülményt vegyenek figyelembe, adott esetben az alábbiakat is:

a) a jogsértés súlyossága és időtartama;

b) a felelősnek tartott természetes vagy jogi személy felelősségének mértéke;

c) a felelősnek tartott természetes vagy jogi személy pénzügyi ereje, amelyet például a felelősnek tartott jogi személy teljes forgalmában vagy a felelősnek tartott természetes személy éves jövedelmében lehet kifejezni;

d) a felelősnek tartott természetes vagy jogi személy által a jogsértés eredményeképpen elért nyereség, amennyiben meghatározható;

e) harmadik feleknek a jogsértéssel okozott veszteség, amennyiben meghatározható;

f) a felelősnek tartott természetes vagy jogi személy illetékes hatósággal való együttműködésének szintje;

g) a felelősnek tartott természetes vagy jogi személy általi korábbi jogsértések.

▼B

(5) A tagállamok biztosítják, hogy a jogi személyek felelősségre vonhatók legyenek az 59. cikk (1) bekezdésében említett azon jogsértésekért, amelyeket az ő javukra egy olyan személy követett el, aki magában, vagy a jogi személy egy szervének részeként járt el, és a jogi személyben vezető tisztséget tölt be a következők szerint:

a) a jogi személy képviseletének joga;

b) a jogi személy nevében történő döntéshozatal jogköre; vagy

c) a jogi személyen belüli ellenőrzés gyakorlásának jogköre.

(6) A tagállamok biztosítják továbbá, hogy a jogi személyek felelősségre vonhatók legyenek, ha az e cikk (5) bekezdésében említett személyek egyike általi felügyelet vagy ellenőrzés hiánya tette lehetővé az 59. cikk (1) bekezdésében említett jogsértéseknek a jogi személy alá rendelt személy általi, a jogi személy javára történő elkövetését.

61. cikk

▼M1

(1) A tagállamok biztosítják, hogy az illetékes hatóságok és adott esetben az önszabályozó testületek hatékony és megbízható mechanizmusokat hozzanak létre annak ösztönzése érdekében, hogy az ezen irányelvet átültető nemzeti rendelkezések lehetséges vagy tényleges megsértésének eseteit az illetékes hatóságoknál és adott esetben az önszabályozó testületeknél bejelentsék.

Ezért a tagállamok egy vagy több biztonságos kommunikációs csatornát biztosítanak az első albekezdésben említett bejelentés céljából. Az említett csatornák biztosítják, hogy az információt szolgáltató személyek kiléte csak az illetékes hatóságok, valamint adott esetben az önszabályozó testületek számára legyen ismert.

▼B

(2) Az (1) bekezdésben említett mechanizmusok közé tartoznak legalább a következők:

a) a jogsértésekről szóló jelentések átvételére és az azok nyomán hozandó intézkedésekre vonatkozó konkrét eljárások;

b) a kötelezett szolgáltatónak a kötelezett szolgáltatón belüli jogsértést bejelentő alkalmazottai vagy a hasonló helyzetben lévő személyek megfelelő védelme;

c) a bejelentett személy megfelelő védelme;

d) a személyes adatok védelme mind a jogsértést jelentő személy, mind a jogsértésért feltételezetten felelős természetes személy esetében, a 95/46/EK irányelvben meghatározott elveknek megfelelően;

e) olyan egyértelmű szabályok, amelyek biztosítják azt, hogy garantált legyen a kötelezett szolgáltatón belül elkövetett jogsértést bejelentő személy kilétének titokban tartása, kivéve, ha a nemzeti jog további vizsgálatok vagy későbbi igazságszolgáltatási eljárások összefüggésében előírja annak felfedését.

▼B

(3) A tagállamok előírják a kötelezett szolgáltatók számára annak biztosítását, hogy megfelelő eljárások álljanak rendelkezésre alkalmazottaik vagy a hasonló helyzetben lévő személyek számára ahhoz, hogy a jogsértéseket a kötelezett szolgáltatón belül egy külön erre szolgáló, független és névtelenséget biztosító, a kötelezett szolgáltató jellegének és méretének megfelelő csatornán keresztül jelenteni tudják.

▼M1

A tagállamok biztosítják, hogy azok a magánszemélyek – ideértve a kötelezett szolgáltató alkalmazottait és képviselőit –, akik belső eljárások révén vagy a pénzügyi információs egységnek pénzmosás vagy terrorizmusfinanszírozás gyanúját jelentik be, jogi védelemben részesüljenek a fenyegetésekkel, a megtorló vagy ellenséges fellépésekkel és különösen a munkáltató kedvezőtlen vagy megkülönböztető jellegű intézkedéseivel szemben.

A tagállamok biztosítják, hogy azok a magánszemélyek, akik a fenyegetéseknek, ellenséges fellépéseknek vagy a munkáltató kedvezőtlen vagy megkülönböztető jellegű intézkedéseinek vannak kitéve amiatt, hogy belső eljárások révén vagy a pénzügyi információs egységnek pénzmosás vagy terrorizmusfinanszírozás gyanúját jelentik be, biztonságos módon tehessenek panaszt az érintett illetékes hatóságoknak. A tagállamok– a pénzügyi információs egység által gyűjtött információk bizalmasságának sérelme nélkül – biztosítják azt is, hogy az említett magánszemélyeknek joguk legyen a hatékony jogorvoslathoz az e bekezdés szerinti jogaik védelme érdekében.

▼B

62. cikk

(1) A tagállamok biztosítják, hogy illetékes hatóságaik tájékoztassák a felügyelő hatóságokat a hitelintézetekre és pénzügyi intézményekre vonatkozóan az 58. és az 59. cikkel összhangban elrendelt valamennyi közigazgatási szankcióról és intézkedésről, beleértve az ezekkel kapcsolatos jogorvoslati eljárásokat és azok kimenetelét.

(2) A tagállamok biztosítják, hogy az illetékes hatóságok nemzeti jogukkal összhangban ellenőrizzék, hogy szerepel-e a bűnügyi nyilvántartásban az érintett személyre vonatkozó, e szempontból jelentőséggel bíró ítélet. Az ilyen célú információcserét a nemzeti jogszabályokba átültetett 2009/316/IB határozattal és a 2009/315/IB kerethatározattal összhangban kell folytatni.

(3) A felügyelő hatóságok kötelesek működtetni egy olyan honlapot, amelyen linkek mutatnak minden egyes illetékes hatóság azon webhelyére, ahol az közzéteszi a hitelintézetekre és pénzügyi intézményekre vonatkozóan a 60. cikkel összhangban elrendelt közigazgatási szankciókat és intézkedéseket, és a felügyelő hatóságok kötelesek azt is feltüntetni a honlapon, hogy az egyes tagállamok milyen időtartamra teszik közzé a közigazgatási szankciókat és intézkedéseket.

VII. FEJEZET

ZÁRÓ RENDELKEZÉSEK

63. cikk

A 648/2012/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet ([1]) 25. cikke (2) bekezdésének d) pontja helyébe a következő szöveg lép:

([1]) Az Európai Parlament és a Tanács 648/2012/EU rendelete (2012. július 4.) a tőzsdén kívüli származtatott ügyletekről, a központi szerződő felekről és a kereskedési adattárakról (HL L 201., 2012.7.27., 1. o.).

▼B

„d) a központi szerződő fél olyan harmadik országban telepedett le vagy rendelkezik engedéllyel, melynek a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelmet célzó nemzeti rendszerét a Bizottság szerint az (EU) 2015/849 európai parlamenti és tanácsi irányelvnek (*) megfelelően nem jellemzik olyan stratégiai hiányosságok, amelyek jelentős veszélyt jelentenek az Unió pénzügyi rendszerére nézve.

(*) Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2015/849 irányelve (2015. május 20.) a pénzügyi rendszerek pénzmosás vagy terrorizmusfinanszírozás céljára való felhasználásának megelőzéséről, a 648/2012/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet módosításáról, valamint a 2005/60/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv és a 2006/70/EK bizottsági irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 141., 2015.6.5., 73. o.).”

64. cikk

(1) A Bizottság az e cikkben meghatározott feltételekkel felhatalmazást kap felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadására.

(2) A Bizottság 9. cikkben említett felhatalmazása a felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadására határozatlan időre szól 2015. június 25-től kezdődő hatállyal.

(3) Az Európai Parlament vagy a Tanács bármikor visszavonhatja a 9. cikkben említett, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadására szóló felhatalmazást. A visszavonásról szóló határozat megszünteti az említett határozatban megjelölt felhatalmazást. A határozat az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő napon vagy a benne megjelölt későbbi időpontban lép hatályba. A határozat nem érinti a már hatályban lévő, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok érvényességét.

(4) A Bizottság a felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadását követően haladéktalanul és egyidejűleg értesíti arról az Európai Parlamentet és a Tanácsot.

(5) A 9. cikk értelmében elfogadott, felhatalmazáson alapuló jogi aktus csak akkor lép hatályba, ha az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak a jogi aktusról való értesítését követő egy hónapon belül sem az Európai Parlament, sem a Tanács nem emelt ellene kifogást, illetve ha az említett időtartam lejártát megelőzően mind az Európai Parlament, mind a Tanács arról tájékoztatta a Bizottságot, hogy nem fog kifogást emelni. Az Európai Parlament vagy a Tanács kezdeményezésére ez az időtartam egy hónappal meghosszabbodik.

▼M1

64a. cikk

(1) A Bizottságot az (EU) 2015/847 európai parlamenti és tanácsi rendelet ([1]) 23. cikkében említett, a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás megelőzésével foglalkozó bizottság (továbbiakban: a bizottság) segíti. Ez a bizottság a 182/2011/EU rendelet ([2]) értelmében vett bizottságnak minősül.

([1]) Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2015/847 rendelete (2015. május 20.) a pénzátutalásokat kísérő adatokról és az 1781/2006/EK rendelet hatályon kívül helyezéséről (HL L 141., 2015.6.5., 1. o.).

([2]) Az Európai Parlament és a Tanács 182/2011/EU rendelete (2011. február 16.) a Bizottság végrehajtási hatásköreinek gyakorlására vonatkozó tagállami ellenőrzési mechanizmusok szabályainak és általános elveinek megállapításáról (HL L 55., 2011.2.28., 13. o.).

▼M1

(2) Az e bekezdésre történő hivatkozáskor a 182/2011/EU rendelet 5. cikkét kell alkalmazni.

65. cikk

(1) A Bizottság 2022. január 11-ig, majd azt követően háromévente jelentést készít ezen irányelv végrehajtásáról, és benyújtja azt az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak.

A jelentésnek tartalmaznia kell különösen a következőket:

a) az Unió pénzügyi rendszerére fenyegetést jelentő, újonnan felmerülő problémák és új fejlemények megelőzése és kezelése céljából uniós és tagállami szinten elfogadott egyedi intézkedések és kialakított mechanizmusok ismertetése;

b) az uniós és tagállami szinten hozott nyomonkövetési intézkedések, amelyek a felmerült aggályokon alapulnak, és amelyek magukban foglalják az illetékes hatóságok és önszabályozó testületek felügyeleti és vizsgálati hatásköreit akadályozó nemzeti jogszabályokkal kapcsolatos panaszokat;

c) a pénzügyi rendszerek pénzmosás és terrorizmusfinanszírozás céljára való felhasználásának megelőzése érdekében a tagállamok illetékes hatóságai és pénzügyi információs egységei számára rendelkezésre álló releváns információk ismertetése;

d) az illetékes hatóságok és a pénzügyi információs egységek közötti nemzetközi együttműködés és információcsere ismertetése;

e) azon bizottsági intézkedések ismertetése, amelyek szükségesek annak ellenőrzéséhez, hogy a tagállamok által hozott intézkedések összhangban állnak-e ezen irányelvvel, valamint a tagállamokban újonnan felmerülő problémák és új fejlemények értékeléséhez;

f) az uniós és tagállami szinten hozott egyedi intézkedések és mechanizmusok megvalósíthatósági vizsgálata az Unió területén kívül bejegyzett gazdasági társaságok és más jogi entitások tényleges tulajdonosaira vonatkozó információk begyűjtési és hozzáférési lehetőségei, valamint a 20. cikk b) pontjában említett intézkedések arányossága tekintetében;

g) annak értékelése, hogy hogyan tartják tiszteletben az Európai Unió Alapjogi Chartájában elismert alapvető jogokat és elveket.

Az első jelentéshez, amelyet 2022. január 11-ig tesznek közzé, szükség esetén megfelelő jogalkotási javaslatokat kell mellékelni, ideértve adott esetben a virtuális fizetőeszközökkel, a felhasználók kilétét és a pénztárcacímeket rögzítő, a pénzügyi információs egységek számára hozzáférhető központi adatbázis létrehozására és fenntartására vonatkozó felhatalmazásokkal, valamint a virtuális fizetőeszközök felhasználói számára kidolgozott nyilatkozatmintákkal, és a tagállami vagyon-visszaszerzési hivatalok közötti együttműködés javításával, valamint a 20. cikk b) pontjában említett intézkedések kockázatalapú alkalmazásával kapcsolatban.

▼M1

(2) A Bizottság 2019. június 1-jéig értékeli a pénzügyi információs egységek harmadik országokkal folytatott együttműködésének kereteit, valamint az Unión belüli pénzügyi információs egységek közötti együttműködés fokozásának akadályait és lehetőségeit, többek között egy koordinációs és támogatási mechanizmus létrehozásának lehetőségét.

(3) A Bizottság adott esetben jelentést nyújt be az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak, amelyben értékeli, hogy szükséges-e és milyen arányban a jogi entitás tényleges tulajdonosának megállapításához a tulajdonosi részesedés százalékos arányának csökkentése a pénzmosás megelőzése és a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelem terén illetékes nemzetközi szervezetek és standardalkotó intézmények által ezzel kapcsolatban, új értékelés eredményeképp kiadott bármilyen ajánlása fényében, és adott esetben jogalkotási javaslatot terjeszt elő.

▼B

66. cikk

A 2005/60/EK és a 2006/70/EK irányelv 2017. június 26-tól kezdődő hatállyal hatályát veszti.

A hatályon kívül helyezett irányelvekre való hivatkozásokat erre az irányelvre való hivatkozásként kell értelmezni, az ezen irányelv IV. mellékletében foglalt megfelelési táblázattal összhangban.

67. cikk

▼M1

(1) A tagállamok hatályba léptetik azokat a törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy ennek az irányelvnek 2017. június 26-ig megfeleljenek.

A tagállamok a 12. cikk (3) bekezdését 2020. július 10-től alkalmazzák.

A tagállamok létrehozzák 2020. január 10-ig a 30. cikkben említett nyilvántartásokat, és 2020. március 10-ig a 31. cikkben említett nyilvántartásokat, valamint 2020. szeptember 10-ig a 32a. cikkben említett központi automatizált mechanizmusokat.

A Bizottság – a tagállamokkal együttműködve – 2021. március 10-ig biztosítja a 30. és 31. cikkben említett nyilvántartások összekapcsolását.

A tagállamok az e bekezdésben említett intézkedések szövegét haladéktalanul megküldik a Bizottságnak.

Amikor a tagállamok elfogadják ezeket a rendelkezéseket, azokban hivatkozni kell erre az irányelvre, vagy azokhoz hivatalos kihirdetésük alkalmával ilyen hivatkozást kell fűzni. A hivatkozás módját a tagállamok határozzák meg.

▼B

(2) A tagállamok közlik a Bizottsággal nemzeti joguk azon főbb rendelkezéseinek szövegét, amelyeket az ezen irányelv által szabályozott területen fogadnak el.

▼B

68. cikk

Ez az irányelv az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

69. cikk

Ennek az irányelvnek a tagállamok a címzettjei.

▼B

I. MELLÉKLET

A kötelezett szolgáltatók annak meghatározásakor, hogy a 13. cikk (3) bekezdése szerinti ügyfél-átvilágítási intézkedéseket milyen mértékben alkalmazzák, a kockázati változók következő, nem kimerítő listáját veszik figyelembe:

i. valamely számla vagy kapcsolat célja;

ii. az ügyfél által elhelyezendő vagyoni eszközök szintje vagy a végrehajtott ügyletek mérete;

iii. az üzleti kapcsolat rendszeressége vagy időtartama.

▼B

II. MELLÉKLET

A 16. cikkben említett potenciálisan alacsony kockázatra vonatkozó tényezők és bizonyítéktípusok nem teljes listája:

1. Ügyfélkockázati tényezők:

   a) tőzsdén jegyzett állami társaságok, amelyekre közzétételi követelmények vonatkoznak (tőzsdei szabályok vagy jogszabályok, illetve más érvényesíthető eszköz révén), amelyek a tényleges tulajdonlás megfelelő átláthatóságának biztosítására vonatkozó követelményeket keletkeztetnek;

   b) közigazgatási hatóságok vagy állami vállalatok;

   c) olyan ügyfelek, amelyek a 3. pontban meghatározottak szerint alacsony kockázatot jelentő földrajzi területeken rendelkeznek lakóhellyel.

2. Termékhez, szolgáltatáshoz, ügylethez vagy szolgáltatási csatornához kapcsolódó kockázati tényezők:

   a) olyan életbiztosítási kötvények, amelyek biztosítási díja alacsony;

   b) nyugdíjrendszerekhez kapcsolódó biztosítási kötvények, ha nem tartalmaznak visszaváltási záradékot, és a kötvényt nem lehet biztosítékként felhasználni;

   c) alkalmazottaknak nyugellátást nyújtó nyugdíj-, nyugellátási és hasonló rendszer, amelyben a hozzájárulás a bérekből való levonással történik, és a rendszer szabályai nem engedik meg a rendszerben lévő tagi részesedés engedményezését;

   d) pénzügyi termékek vagy szolgáltatások, amelyek egyes ügyféltípusok számára megfelelően meghatározott és korlátozott szolgáltatásokat nyújtanak, hogy pénzügyi integrációs célból javuljon a hozzáférés;

   e) olyan termékek, amelyek esetében a pénzmosással és a terrorizmus finanszírozásával kapcsolatos kockázatot más tényezők, például az elektronikus pénzeszközök korlátozása vagy a tulajdonlás átláthatósága (például az egyes elektronikuspénz-típusok) révén kezelik.

▼M1

3. Földrajzi kockázati tényezők – nyilvántartásba vétel, letelepedés, tartózkodási hely a következőkben:

▼B

   a) tagállamok;

   b) a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelemmel összefüggésben hatékony rendszerekkel rendelkező harmadik országok;

   c) olyan harmadik országok, amelyekben hiteles források szerint alacsony szintű a korrupció vagy más büntetendő cselekmény;

   d) olyan harmadik országok, amelyeknek – hiteles források, például kölcsönös értékelések, részletes értékelési jelentések, illetve közzétett nyomonkövetési jelentések szerint – a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelemmel kapcsolatos előírásai összhangban vannak a felülvizsgált FATF-ajánlásokkal, és hatékonyan alkalmazzák ezeket az előírásokat.

▼B

III. MELLÉKLET

A 18. cikk (3) bekezdésében említett potenciálisan magasabb kockázatra vonatkozó tényezők és bizonyítéktípusok nem teljes listája:

1. Ügyfélkockázati tényezők:

   a) az üzleti kapcsolat szokatlan körülmények között zajlik;

   b) olyan ügyfelek, amelyek a 3. pontban meghatározottak szerint magas kockázatot jelentő földrajzi területeken rendelkeznek lakóhellyel;

   c) olyan jogi személyek vagy társulás jellegű jogi megállapodások, amelyek magánvagyon-kezelő gazdasági egységek;

   d) olyan társaságok, amelyeknek részvényesi meghatalmazottjaik vagy bemutatóra szóló részvényeik vannak;

   e) nagy készpénzforgalmat lebonyolító vállalkozások;

   f) a társaság tulajdonosi szerkezete a társaság üzleti tevékenységének jellegéhez képest szokatlannak vagy túlzottan összetettnek tűnik;

▼M1

   g) olyan ügyfelek, akik harmadik ország állampolgárai, és akik tartózkodási jogért vagy állampolgárságért folyamodnak a tagállamban tőketranszferért, ingatlan- vagy államkötvény-vásárlásért vagy az adott tagállamban lévő gazdasági társaságokba való befektetésért cserébe.

▼B

2. Termékhez, szolgáltatáshoz, ügylethez vagy szállítási csatornához kapcsolódó kockázati tényezők:

   a) magánbanki szolgáltatások;

   b) olyan termékek vagy ügyletek, amelyeknél az anonimitás előnyben részesített;

▼M1

   c) nem személyes üzleti kapcsolatok vagy ügyletek, bizonyos biztonsági óvintézkedések – például a 910/2014/EU rendeletben meghatározott elektronikus azonosító eszközök vagy releváns bizalmi szolgáltatások, vagy az érintett nemzeti hatóságok által szabályozott, elismert, jóváhagyott vagy elfogadott egyéb biztonságos, távoli vagy elektronikus azonosítási eljárás – nélkül;

▼B

   d) ismeretlen vagy nem kapcsolt harmadik felektől érkező kifizetések;

   e) új termékek vagy új üzleti gyakorlatok, többek között új teljesítési mechanizmus, valamint új vagy fejlődő technológiák alkalmazása mind új, mind korábban meglévő termékek esetében;

▼M1

   f) olyan ügyletek, amelyek kőolajjal, fegyverekkel, értékes fémekkel, dohánytermékekkel, kulturális műalkotásokkal és egyéb régészeti, történelmi, kulturális és vallási jelentőségű vagy ritka tudományos értékkel bíró cikkekkel, valamint elefántcsonttal és védett fajokkal kapcsolatosak.

▼B

3. Földrajzi kockázati tényezők:

   a) a 9. cikk sérelme nélkül olyan országok, amelyek hiteles források – például kölcsönös értékelések, részletes értékelési jelentések, illetve közzétett nyomonkövetési jelentések – szerint nem rendelkeznek a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelemmel összefüggésben hatékony rendszerekkel;

   b) olyan országok, amelyekben hiteles források szerint magas szintű a korrupció vagy az egyéb büntetendő cselekmények száma;

   c) olyan országok, amelyek például az Unió vagy az ENSZ által megállapított szankciók, embargó vagy hasonló intézkedés hatálya alá tartoznak;

   d) olyan országok, amelyek terroristák tevékenységét finanszírozzák vagy támogatják, vagy területükön ismert terrorista szervezetek működnek.

▼B

IV. MELLÉKLET

Megfelelési táblázat

Ez az irányelv	A 2005/60/EK irányelv	A 2006/70/EK irányelv
—		1. cikk
—		3. cikk
—		5. cikk
—		6. cikk
—		7. cikk
1. cikk	1. cikk	
2. cikk	2. cikk	
2. cikk, (3)–(9) bekezdés		4. cikk
3. cikk	3. cikk	
3. cikk, (9), (10) és (11) bekezdés		2. cikk, (1), (2) és (3) bekezdés
4. cikk	4. cikk	
5. cikk	5. cikk	
6–8. cikk	—	
10. cikk	6. cikk	
11. cikk	7. cikk	
13. cikk	8. cikk	
14. cikk	9. cikk	
11. cikk, d) pont	10. cikk, (1) bekezdés	
—	10. cikk, (2) bekezdés	
15., 16. és 17. cikk	11. cikk	
—	12. cikk	
18–24. cikk	13. cikk	
22. cikk		2. cikk, (4) bekezdés
25. cikk	14. cikk	
—	15. cikk	
26. cikk	16. cikk	
—	17. cikk	
27. cikk	18. cikk	
28. cikk	—	
29. cikk	19. cikk	
30. cikk	—	
31. cikk	—	
—	20. cikk	

▼B

Ez az irányelv	A 2005/60/EK irányelv	A 2006/70/EK irányelv
32. cikk	21. cikk	
33. cikk	22. cikk	
34. cikk	23. cikk	
35. cikk	24. cikk	
36. cikk	25. cikk	
37. cikk	26. cikk	
38. cikk	27. cikk	
39. cikk	28. cikk	
—	29. cikk	
40. cikk	30. cikk	
45. cikk	31. cikk	
42. cikk	32. cikk	
44. cikk	33. cikk	
45. cikk	34. cikk	
46. cikk	35. cikk	
47. cikk	36. cikk	
48. cikk	37. cikk	
49. cikk	—	
50. cikk	37a. cikk	
51. cikk	38. cikk	
52–57. cikk	—	
58–61. cikk	39. cikk	
—	40. cikk	
—	41. cikk	
—	41a. cikk	
—	41b. cikk	
65. cikk	42. cikk	
—	43. cikk	
66. cikk	44. cikk	
67. cikk	45. cikk	
68. cikk	46. cikk	
69. cikk	47. cikk	